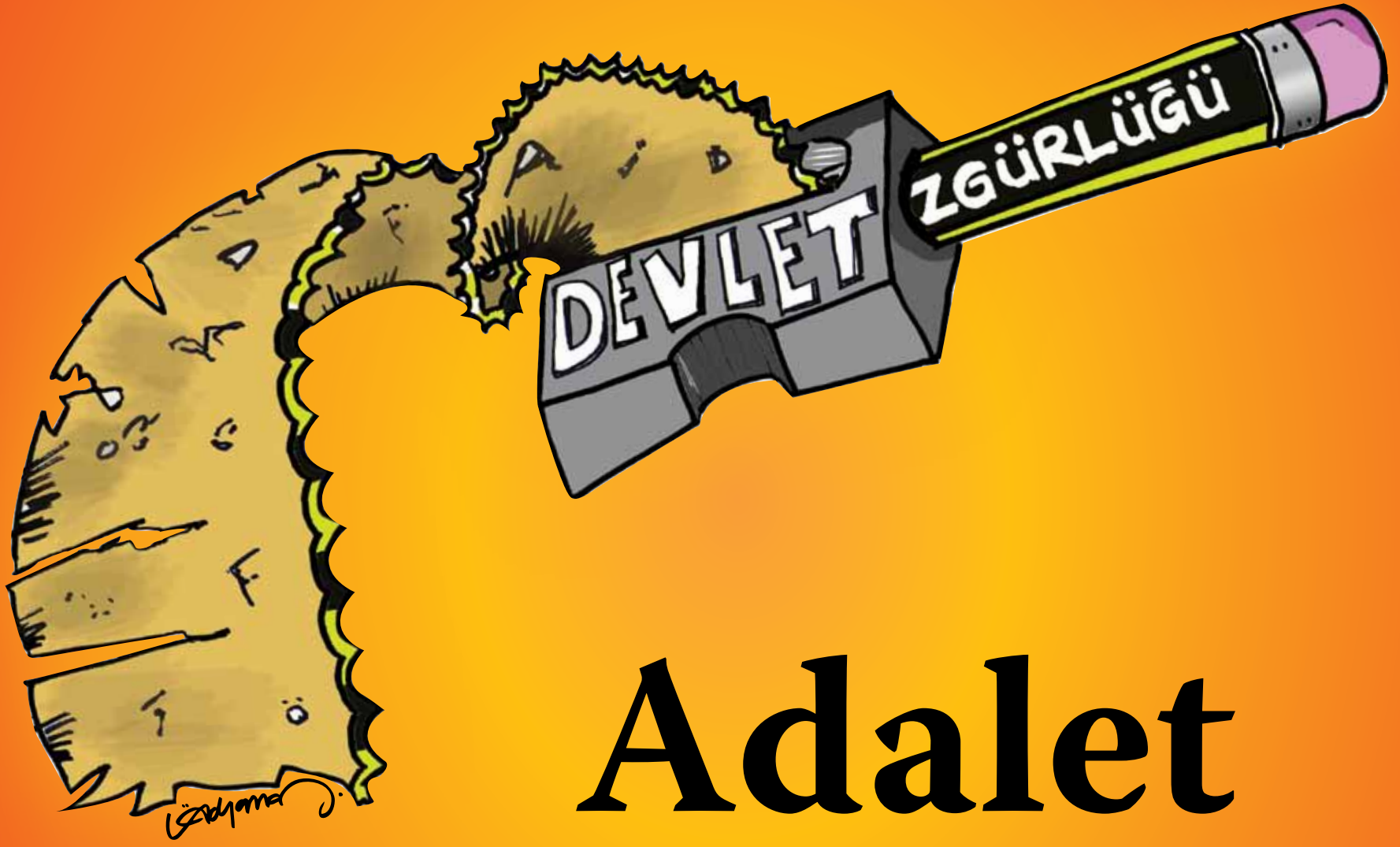

detay

GSÜ İletişim
Fakültesi
Öğrenci Yayını
Mayıs 2012
Seksen dokuz

Adalet eliyle Kalem yontma devri

**5187 Sayılı Kanuna Göre
Yayın Sahibi**

Prof. Dr. Ethem Tolga

**Sorumlu Genel
Yayın Yönetmeni**

Prof. Dr. Dilruba Çatalbaşı

Yayın Danışmanları

Öğr. Gör. Füsün Özbilgen
Araş. Gör. Özgürol Öztürk

Genel Yayın Yönetmeni:

Cansu Güneş Seferoğlu

Yazı İşleri Müdürü:

Bartu Ercan

Muhabirler:

Ebru Tepeler
Ediz Tokabaş
Barış Çelik
Ulaş Manazoğlu
Duygu Yıldırım
İrem Kasar
Mert Oktay
Ceren Özbey

Tasarım ve Uygulama

Barış Çelik
Ebru Tepeler
Sercan Er
Ulaş Manazoğlu

Baskı:

Punto Baskı Çözümleri

Tel:

0 212 231 30 67 – 68

Adres:

Galatasaray Üniversitesi
Çırağan Cad. No: 36
Ortaköy 34357 İstanbul

Tel:

0 212 227 99 64
0 212 227 44 80 / 554

Faks:

0 212 227 51 48
0 212 259 42 64

e-posta: gsudetay@gmail.com

(Yerel Süreli Yayın)

ISSN 1304 – 723X

Editör'ün notu

Merhaba

Detay'ın önceki sayılarında yer verdiğimiz, üniversitemizin tutuklu öğrencisi Cihan'ı, F Tipi Cezaevi'nden almanın sevinciyle başladık yeni sayımızın çalışmalarına. Tutuklu öğrenciler için "Puşi davası" nasıl sembol haline geldiyse; tutuklu gazeteciler için de Ahmet Şık ve Nedim Şener'in durumu aynı özelliğe sahipti. Darbelerle "hesaplaşılan" bu günlerde biz de dosyamızda hepimiz için hayati öneme sahip olan ifade özgürlüğü konusunu irdeledik. Tutuklu gazetecilerin sayısına saptanıp kalan bu konunun perde arkasında yer alan yasal düzenlemeleri ve uygulamadaki güncel karşılıklarını dosya haberimizde bulabilirsiniz.

Bu sayıda ifade özgürlüğü ve yokluğunda gelinen noktalar bir bütün olarak karşımıza çıkıyor. Güney komşumuz Suriye'yle ilgili haberimizde iktidardaki Beşar Esad'ın muhalifleri ile yapılan söyleşide, kaçanların yaşadıklarını ve geleceğe dair beklentilerini bulacaksınız. Bir diğer konumuz ise, dönem dönem diplomatik krizlere sebep olan Ermeni soykırımının tanınması ve inkârının yasaklanması tartışmaları ile ilgili. Sonradan Fransız Anayasa Mahkemesi'nin iptal ettiği, soykırımı inkarını suç sayan ve hapisle cezalandıran yasanın Fransız parlamentosunda görüşülmesi sırasında, GSÜ Öğrenci Konseyi'nin Strasbourg'da yaptığı görüşmeleri ve izlenimlerini bu sayımızda okuyabilirsiniz.

4+4+4 yasasıyla tekrar gündeme gelen zorunlu din derslerini, GSÜ öğrencilerine sorduk. Din derslerinin zorunlu olmasını öğrenci nasıl değerlendiriyor ve bu derslerin içeriği ile ilgili ne düşünüyor?

Kültür-sanat sayfamızda öyküleri ve TV programları ile öne çıkan edebiyatçı yazar Yekta Kopan'ı ağırlıyoruz. Portre sayfamızda İletişim Fakültesi'nden Elgiz hocamız doktor önlüğüyle karşılıyor okurlarımızı!

İyi okumalar...

<http://detay.gsu.edu.tr>

**3 GSÜ'nün internetle
imtihanı**

**4-5 Devlet din eğitimi
vermeli mi?**

**Portre: GSÜ'de geçen
6-7 hayatlar Dosya:**

10-11-12-13

**İfade özgürlüğü ve
tutuklu gazeteciler**

20-21 Yekta Kopan röportajı

24 Biraz mizah iyidir

**8-9 Suriye'de rejim
tartışması**

**14-15 Ermeni soykırımı
yasası**

**16-17 Gezi
Cape Town**

**18-19 Futbol maçı cezaları:
kadın ve çocuklar**

22-23 Erasmus

GSÜ'nün internetle imtihanı

KISITLI ERIŞİM - KISITLI ERIŞİM - KISITLI ERIŞİM - KISITLI ERIŞİM - KISITLI ERIŞİM - KISITLI ERIŞİM - KISITLI ERIŞİM - KISITLI ERIŞİM - KISITLI ERIŞİM - KISITLI ERIŞİM

3
Kampus

► Üniversitemiz öğrencilerinin şikayetçi oldukları konulardan biri de hiç kuşkusuz okulumuzdaki internet bağlantısı. Otomasyon sisteminin açıldığı dakika kilitlenmesi, bazı zamanlar internet hızının çok düşük seviyelere inmesi, bazı sitelere girişin engellenmiş olması bu şikayetlerin oluşmasındaki en büyük etmenler. İnternet bağlantımız ve bu uygulamalarla ilgili bilgi almak için GSÜ Bilgi İşlem Daire Başkanı Burak Can ile konuştuk.

Haber: Barış Çelik

Üniversitemizde internet hızımız nedir ve neye göre belirlenmiştir?

Devlet üniversitesi olarak internet hizmetini Ulusal Akademik Ağ (ULAKNET)'ten alma mecburiyetimiz var. Şu anda servis sağlayıcımız ULAKNET. İnternet hızları üniversitelerin büyüklüklerine, öğrenci mevcutlarına göre belirleniyor. Geçen sene hızımız 20Mbps idi, Rektör Yardımcımız Ertuğrul Karsak'ın başvurusuyla bu sene 30Mbps'e çıkarıldı. Bu sene tekrar başvuru yapacağız.

Bu internet bağlantısının kullanıcılara dağılımı nasıl yapılıyor?

Networkümüz üçe bölünmüş durumda. ULAKNET hattı dışında iki tane de fiber optik hat kiraladık. Bu hatlardan bir tanesi yedek olarak duruyor. Geçmiş senelerde internet bağlantımızda bazı kopmalar nedeniyle böyle bir uygulamaya gittik. Böylece hatlardan birinin düşmesi veya yoğunlaşması halinde, firewall otomatik olarak yedek hattımızı devreye sokuyor. Bu sayede bu sene kesintileri kullanıcıya minimum düzeyde hissettirdik.

Okulumuzun internetinden girilemeyen birçok site var. Bu siteler servis sağlayıcı tarafından mı, yoksa okul tarafından mı belirleniyor?

Üniversitemiz İnternet erişim hizmetini

Ulusal Akademik Ağ (ULAKNET) üzerinden aldığı için, yapılan anlaşma çerçevesinde erişimin düzenlenmesine yönelik yükümlülüklerimiz bulunuyor. Bu yükümlülükler çerçevesinde içeriği nedeniyle erişim sağlanması mümkün olmayan siteler, Üniversitemiz Bilgi İşlem Daire Başkanlığı tarafından belirleniyor. Sitelere erişim ile ilgili hususları, ULAKNET Kullanım Politikası'nın 4.1. maddesi ile 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı "İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun"un 8. maddesi çerçevesinde belirliyoruz. Örneğin, porno ve kumar siteleri yasal mevzuata aykırı olduğu ve iş ortamının niteliğiyle bağdaşmayacak içeriğe sahip olduğu için erişime kapalıdır. Böyle içerikli siteler, firewall'un bazı veritabanlarından ve kara listelerden oluşturduğu etiketleme sistemi tarafından otomatik olarak engelleniyor. Bu etiketleme sistemi %80 gibi bir doğruluk payına sahip ve daima güncel, yani bugün engelli olan bir site gelecekte yasaklı içerikten kurtulursa veritabanında güncelleniyor ve engeli kaldırılıyor. Aynı şekilde tam tersi de gerçekleşebiliyor. Öğretim elemanlarından bazı araştırmalar için talepler veya bazı sitelerdeki etiketlemenin yanlış olduğuna dair bilgilendirmeler gelirse bunları da

değerlendiriyoruz. Bunun dışında dosya paylaşım ve P2P siteleri engellenmiş durumda. Bu da ilgili yasal mevzuat ve bant genişliğimizin yeterli olmamasından kaynaklanıyor.

Öğrencilerin erişemediği dosya paylaşım siteleri, hocaların erişimine açık. Bunun sebebi nedir?

Hocalar bu konuda biraz daha serbest. Dosya paylaşım siteleri veya Skype gibi uygulamalara erişimlerinde bir sınırlama yok. Hocalar ile öğrenciler arasındaki bu fark tamamen bant genişliğimizin kısıtlı olmasından kaynaklanıyor. Mesela idari personelin serbestisi daha da kısıtlı. Onların video seyretmesi de engellenmiş durumda.

Hocaların internet hızı öğrencilerden daha fazla. Bu da yönetimin verdiği bir karar mı?

Genel olarak öyle bir ayırımımız yok. Okulumuzda üç hat var. Öğrenci bağlanırken yoğun bir hatta denk gelmiş olabilir. Hocalar da tıpkı öğrenciler gibi yoğun hatlara denk gelebiliyor. Bazı durumlarda bir hattımız kopuk olabiliyor. Eğer hattın etherneti çıkmamışsa firewall onun kopuk olup olmadığını anlayamaz. Bu durumda da belli bir süre kopuk hatlarda sıkışıp kalma yaşanabiliyor.

Terimler

Network birbirine kablolarla bağlanmış sunucu, yazıcı, bilgisayar, modem gibi birçok haberleşme ekipmanının en ekonomik ve verimli yoldan kullanılmasıdır. Ağ insanların bireysel değil, ortak çalışmalarını sağlar.

Spyware veya Türkçe ismi ile casus programlar bilgisayarınızda casusluk yapmak için yaratılmış programlardır.

P2P, Bilgisayar dilinde ise iki ya da daha fazla bilgisayar arasında veri aktarımı oluşturmak için yapılan ağ bağlantısı program protokolüdür.

Firewall, yerel ağlar üzerindeki kaynakları diğer networkler üzerinden gelecek saldırılara karşı koruyan, iç ve dış ağlar arası ağ trafiğini tanımlanan kurallara göre denetleyen bir ağ geçidi çözümüdür.

Nelere erişemiyoruz?

Okulumuzdaki yasaklı sitelerden bazıları, içerikleri ve engellenme sebepleri.

Çoğu dosya paylaşım hizmeti, Milli Piyango tarafından tamamen yasal şekilde şans oyunları oynatan siteler, Facebook üzerindeki bazı oyun siteleri okulumuzdan erişime kapalı. LGBT dernekleri ise "yetişkin içerik" etiketiyle engellenmiş durumda. Ayrıca Google üzerinde yapılan aramalarda da bazı kelimeler engellenmiş durumda. Mesela "porno sektörü" diye yapmak isteyen bir öğrenci, Google'da arama yaptığı Google "porno" kelimesini tamamen görmezden gelip sadece "sektörü" kelimesini arattırıyor.

www.hotfile.com	Yüksek boyutlu dosyaların paylaşımı için kullanılabilecek bir hizmet.	Spyware/P2P
www.dropbox.com*	Çok kullanıcıli projelerde, yapılacak güncellemelerin kullanıcılar arasında anlık olarak yayılmasına olanak tanıyan bir hizmet.	Spyware/P2P
www.bilyoner.com	Spor Toto ve Milli Piyango'nun yasal şans oyunları sitesi.	Kumar
www.lambdaistanbul.org	LGBT Dayanışma Derneği	Yetişkin içerik

*dropbox.com dergi matbaaya gitmeden bir kaç saat önce öğrencilerin erişimine açıldı.

Öğrenci ne düşünüyor

Kampüs
4

Son günlerde “dindar gençlik” tartışmaları ve KESK’in güvenlik güçleri tarafından günlerce engellenen protesto eylemlerine rağmen 4+4+4 eğitim modelinin Meclis’te hızla oylanması “din eğitimi” konusunu da yeniden gündeme getirdi. Tartışmalar siyasetçiler arasında ve kamuoyunda yapılıyor da öğrenci ne istiyor soran yok. Biz de bu eksiği gidermek adına, ilkokul 4. sınıftan itibaren “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi” dersini zorunlu olarak almış Galatasaray Üniversitesi öğrencilerine “Din eğitimi devlet eliyle okullarda gerçekleştirilmeli mi? Zorunlu mu, seçmeli mi olmalı?” diye sorduk. Kimisi sorumuzla birlikte din ve eğitimin bilimselliğini sorgularken, kimisi “Ağaç yaşken eğilir” dedi, bazıları ise röportaj dahi vermekten kaçındı. İşte öğrencilerin cevapları:

Haber ve Fotoğraflar: Ediz Tokabaş

“Din bir dayanak noktasıdır.”

Yaşar Şekerci

İletişim Fakültesi-Hazırlık

Okullarda din eğitimi yapılmalı. Din bir dayanak noktasıdır ve her insanın dini tam anlamıyla öğrenmeye ihtiyacı vardır. Din dersi zorunlu olmalı ancak herkes kendi inancına uygun eğitim alabilmeli. Mezhepler arası farklar göz önüne alınarak müfredat hazırlanmalı ve insanlar Şii ya da Sünni olsun kendi inançlarına uygun olarak eğitilmelidir. Din dersi ortaokulda başlamalı, lisede ise seçmeli olarak devam etmeli.

“Din dersi bölümlere ayrılmalı.”

Akın Kaplanoğlu

Bilgisayar Mühendisliği-2.Sınıf

Din dersi bence gereklidir. Herkesin kendi dini hakkında bilgi sahibi olması gerekiyor. Ancak illa sadece İslam ile ilgili olmamalı, her dine özel olmalı. Din dersi bölümlere ayrılmalı. Öğrenciler istediği dini

seçip okusunlar. Çok erken yaşta başlamamalı 2.kademeden itibaren başlamalı. Zorunlu olma konusu tabii biraz tehlikeli. Ateistler de olabilir ve bana ne diyebilir. Zorunlu olmasın, seçmeli olmasından yanayım ama olsun.

“Ağaç yaşken eğilir.”

Taha Yasin Veli

İletişim Fakültesi- 1. Sınıf

Şu an Türkiye’de uygulanan din dersi zaten dinimizi öğretmiyor. Böylesi bir eğitimin yapılması ile yapılmaması arasında bir fark yok. Öğrendikleri Şintoizm şöyle bir din şu böyle bir din diye tekrarlıyoruz. %99’u Müslü-

man olan bir ülkenin resmi okullarında tabii ki içerik İslam’a yönelik olmalıdır. Din dersi 1.sınıftan itibaren başlamalıdır. Atalarımız boşuna ağaç yaşken eğilir dememişler. Gençlik gerçekten bozuluyor küçüklükten eğitime başlayalım ki büyüdüklerinde ele avuca sığar bir insan olsunlar. Dinde zorlama yoktur, bu yüzden de zorunlu olmasının anlamı yok, zaten isteyen her şekilde dersi alır.

“Din bir bilim midir?”

Doğa Can Oruçoğlu

İktisat-2.Sınıf

Öncelikle şunu sormak gerekiyor. Bu eğitim sistemi nasıl bir birey yetiştirmek istiyor, hedefinde nasıl bir toplum var? Eğer din-

dar bir nesil yetiştirmek isteniyorsa tabii ki din dersi olmalı ama ortada laiklik varsa eşitlik özgürlük varsa bunları benimseyen, daha bilimsel bir eğitimin olması gerekir. Din bir bilim midir? Ben bilimsel bilgilerin verilmesinden yanayım. Dinsel bilgileri isteyen farklı yerlerden öğrenebilir, böyle yerler de mevcut. Devletin kurumlarında din dersinin bulunmasının anlamı yok, gerek de yok. Ama buna veliler karar veriyor. Bu eğitim başka yerlerde kazanılabilir resmi eğitim kurumlarında verilmesine gerek yok.

Zorunlu ya da seçmeli

Kampus
5

devlet din eğitimi

vermeli mi?

“Ahlak ve adap bilgisi gelecek nesillere ciddi bir yarar sağlar.”

M. Özkan Özdoğan
Hukuk-4.Sınıf

Türkiye’de okullardaki din eğitimi “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi” dersi adı altında gerçekleştirilmektedir. Ülkemizde çok ciddi bir çoğunluğun İslam dini inancına sahip olduğu düşünüldüğünde bu dersin kapsamında İslam dininin ciddi bir yer bulması da ilk bakışta mantıklı gözükmemektedir. Ancak bu noktada ciddi sakıncaların oluşabileceği bir azınlık mevcuttur ki din dersinin bu kişilere zorunlu ders olarak okutulması (Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinde de 9. maddede kabul edilmiş olan “düşünce, vicdan ve din özgürlüğü”ne aykırı olup) adeta haklarına saldırı niteliğindedir.

Hal böyle iken iki çözüm yolu sunabilirim: İlki bu dersi seçmeli ders konumuna getirip seçimin kişinin özgür iradesine bırakılması yoludur. Ancak bana kalırsa bu yöntem istenen verimi sağlamaya yönelik olamayacaktır. Bunun ilk ve en önemli sebebi ise bu dersi seçip seçmeme iradesine henüz sahip olup olmadığı bilinmeyen çok küçük yaşta çocuklara bırakılması riskidir. İkinci olarak ise; kanunlar, tüzükler veya yönetmelikler ile getirilen hukuki sistemin uygulayıcılarının yani idarenin bu sistemi ne kadar baskıdan uzak ve sağlıklı uygulayabileceği şüphesidir.

Alternatif olarak gördüğüm ikinci sistem ise, dersin mevcut müfredattaki içeriğinin aksine gerçek anlamda taşıdığı isme uygun olarak ve sübjektif yaklaşımdan uzak bir şekilde dünya üzerindeki çeşitli dinlerin çocuklara anlatılması. Belki de ütöpik bir bakış açısıyla bu eğitimi almış çocukların eğitimleri sırasında ilgilerini çeken ve kendilerine yakın hissettikleri dine inanabilmeleridir. Hatta sağlıklı birer birey yetiştirilmesi adına “Ahlak ve Adab Bilgisi” olarak adlandırılabilir bir anlayışın ağır bastığı bir sistemde yetişecek nesillere zarar değil, ciddi bir yarar geleceği düşüncesindeyim.

“Herkesin inancı kendine...”

Ebru Tepeler
İletişim-3.Sınıf

Din eğitimi tamamen kişiyle ve kendi inancıyla alakalı, bu yüzden seçmeli olmalı. Sonuçta herkesin inancı kendine. Bu konuda biraz özgür düşünmeliyiz. Devletin bu konuda bir dayatması olmaması gerekiyor. Küçükken aileler, çocuk birey olmaya başladığında ise kendi karar vermelidir. Devlet bu konuda yönlendirici olma yolundan öte düzenleyici olmalı, seçenekler sunmalı ve seçimi bireylere bırakmalıdır. Bu özgürlükçü anlayış din eğitiminin ne zaman başlayacağı konusunda da geçerlidir. Buna da kişi ve ailesi karar vermelidir. Dersin içeriği de birey odaklı olmalıdır. Katı bir ders içeriği yerine kişilerin tercihlerine göre çeşitlenmiş, dinsel farklılıkları gözetken bir içerikten yanayım; çünkü herkes aynı şeye inanmak zorunda değil.

“Her dine eşit uzaklıkta durulmalı.”

Özkan Çiftçi
Bilgisayar Mühendisliği-2.Sınıf

Bence din eğitimi okullarda gerekli. Din, insanla tanrı arasında bir iletişim şeklidir. Gelen her hak dini hemen hemen aynı şeyi söylüyor, sadece daha güncellenmiş haldeler. İnancı olmayan insanlar kötü insanlar mı? Hayır. Hatta onlar da bu din eğitimi almalı. Her dine eşit uzaklıkta durulmalı ve öğrencilere genel anlamda bir din kültürü kazandırılmalıdır. Bir Sünni Şiiliği, bir Hanefi bir Şafiiliği öğrenmeli ve seçimini yapmalıdır. İlkokulda çocuk ailenin egemenliğinde o yüzden ilkokulda gerek yok. Din dersi ortaokulda zorunlu olmalı, en azından bir temel seviye için. Lisede ise öğrenci büyüdüğünden bir şeyler oturmuş olur o yüzden seçmeli olması kâfidir.

“Çocukken elimde mikrofonla dolaşıyormuşum”

► Sürekli gülümsemesi, kendinden emin yürüyüşü ve güzelliğiyle tanıyoruz onu... Üniversitemizin İletişim Fakültesi mezunu öğretim üyelerinden Yrd. Doç. Dr. Elgiz Yılmaz bir zamanlar öğrenci olduğu okulda, şimdi geleceğin iletişimcilerini yetiştiriyor. Genç yaşında, kariyer basamaklarını emin adımlarla tırmanan hocamızla öğrencilik yıllarını, sosyal hayatını ve yeni çıkan “Doktorumun Hastasıyım.com” adlı kitabını konuştuk. Onu daha yakından tanımak isteyenlere işte onun portresi.

Haber ve fotoğraflar: Bartu Ercan

Hayatınızın her alanında her zaman bu kadar başarılı ve hırslı mısınız?

Hırslı ve başarılı kavramını iki anlamda ele alalım bence. Bir, kendine zarar veren hırs vardır. Bir de hakikaten belirlediği hedeflerle çitasını yükseltmeye çalışan hırs vardır. Sanırım benimki ikinci olanı. Öğrencilerimiz iyi bir eğitim verebilmek amacıyla çitayı her seferinde ciddi anlamda yukarı taşımak bence çok önemli.

Hayalinizde hep iletişim okumak mı vardı?

Çocukken mimar olmak istiyordum. Hatta gidip babama zorla T cetveli aldırardım. Ama açıkçası matematik ve fizikle aramın çok iyi olmadığı ortaya çıkınca, kendi işimi yapabileceğim bir alana yöneleym dedim. O zaman bunun iletişim olabileceğini düşündüm. Çünkü başka bir bölümleri okusam, mutlaka bir şirkette, bir bankada çalışmam gerekecekti. Ama iletişim okuyunca kendi işimi yapabilirim diye düşündüm.

T.C.
GALATASARAY
ÜNİVERSİTESİ

Adı Soyadı: Elgiz Yılmaz

Öğrenci no: 97300128

Görevi: İletişim Fakültesi Öğretim Elemanı

Çalışma Alanları: Halkla İlişkilerde Yeni Teknolojiler, Kişiler arası İletişim, Kurum İçi İletişim, Liderlik, Sağlık İletişimi

Çalıştığı Kurumlar: American Hospital Istanbul

Saint Benoit Lisesi mezunusunuz. Hayatınız boyunca Fransız eğitim sistemi görmenizin olumlu ve olumsuz yanları nelerdi?

Olumlu yanı, çok iyi bir genel kültür aldığımı söyleyebilirim. Hazırlık sınıfında Fransızca kelime öğretmek için her alana ilgili kelimeler veriyorlardı. Mesela yemeklerle ilgili kelime öğrenmek için, hangi yemeğin hangi içeceklerle yenileceğini öğreniyorduk. Bunları ders olarak öğrendik ama genel kültürümüzün artmasına da yardımcı oldu. Dilimizi güzel kullanmamıza olanak sağladı. Kendimizi doğru ifade etmeyi öğrendik. Fransızca'yı öğrenince ona yakın olan batı dillerini de kolay öğrendik. Hocalarımız Fransızca'yı ve İngilizce'yi karşılaştırmalı olarak gösteriyorlardı. Türkçe düşünüp öğrenmektense başka bir dilden düşünüp öğrenmek daha iyi oluyordu.

Hiç mi olumsuz yanları yok?

(Gülüşmeler) Tabii 11 yaşında gittiğimiz için, disiplin bizi zorladı. Çift küpe takamazsın, mutlaka hırkanı giyeceksin, saçın şöyle olacak... Gelişme çağında bu kadar baskı altında olmak, gereksiz agresifliklere, karşı çıkmalara neden oldu.

Galatasaray Üniversitesi'ne giriş hikayeniz nasıl başladı? Lisede de burayı düşünüyor muydunuz?

Düşünüyordum. Ben orta ikinci sınıftayken Turgut Özal ile antlaşmalar imzalandı. Boğaz köprüsünden her geçişimde “Ben bu okulda okuyacağım” diyordum. İç sına'ya özellikle hazırlandım. ÖSS'de İstanbul Üniversitesi'ni kazandım ama Galatasaray Üniversitesi'ni de kazanınca seçimim burası oldu.

Öğrencilik yıllarınızla şimdiki dönemi karşılaştırırsanız nelerin değiştiğini söyleyebilirsiniz?

1997 girişliyim. 2002 mezunuyum. Fiziki şartlar değişti. Bizim zamanımızda da her dönem bir şey yer değiştiriyordu. Burada uygulamalı İnşaat Fakültesi açalım diyorduk. Çünkü bütün inşaat işlerini öğrenmiştik. Sınıfların durumları, teknolojik alt yapıları gelişti. Bizim zamanımızda seyyar projektörler vardı. Randevu alarak kullanabiliyorduk. Öğrenci yapısının değiştiğini söyleyebilirim. O kadar Fransız Lisesinden gelenler ve gelmeyenler diye bir ayrım yok. Kampüs hayatının oturduğunu söyleyebilirim ayrıca.

Elgiz Yılmaz

**DOKTORUMUN
HASTASIYIM.com**

Popüler tıp ve doktor-hasta ilişkileri her zaman ilgiyle izlenmiştir. Gündelik yaşamın her yanına internetin girmesiyle, doktor-hasta ilişkileri de yeni bir boyut kazanmış, bu ilişkiler sanal ortamda izlenir olmuştur. "Hiç şüphesiz ki doktor-hasta ilişkisi karşılıklı bir iletişim sürecidir." Hem hasta hem doktor farklı beklentiler içerisindedir. Bu ilişkiler ve beklentiler internet ortamına nasıl yansımaktadır? Hastalar, internette yer alan doktorlara ait web sitelerine nasıl yaklaşmakta? Neler talep etmektedir? (Arka Kapak)

Eski bir 'Detay' çalışanı olarak, Detay'ın gelişim sürecini nasıl buluyorsunuz?

Her İletişim öğrencisinin davrandığı gibi biz de 2 ders sonra sahaya çıkmaya karar verdik ama olanaklarımız tabii ki yetersizdi. Ekibimiz çok iyiydi. Haberleri yazıyorduk, Gülsün Güvenli Hocamız düzeltiyordu. Dedğim gibi olanaklarımız yetersizdi. Basın bültenlerini faksla gönderiyorduk. İhtiyaçlarımızı çalışanlardan rica minnet istiyorduk. Detay bu aşamalardan, her sene Aydın Doğan'dan ödül toplayan bir yayın haline geldi.

2 yıllık Amerikan Hastanesi deneyiminiz var. Neden özel sektörden akademik kadroya geçmeye karar verdiniz?

Ben çalışmaya stajla başladım. Daha sonra çalışmaya devam ettim. Maddi ve manevi yönden çok iyiydi fakat çalışma saatleri çok yoğun. Bir saatten sonra sadece çalışan ve para kazanan biri haline geliyorsunuz. Hayatınız kısıtlanıyor. "Kazanıyorum ama niye?" demeye başlıyorsunuz. Okulumuzun kendi bünyesinde yapılanmaya gitmesinden dolayı kadro açıldığını duydum ve akademik kadroya geçmeye karar verdim. Şimdi daha düzenli bir hayatım var ve kendime zaman ayırabiliyorum.

Yakın bir zamanda, "Doktorumun Hastasıyım.com" adlı kitabınız çıktı. Bu kitapta "sağlık okuryazarlığı" kavramının altını çiziyorsunuz. Sizce bu kavram hastalara nasıl öğretilbilir?

Maalesef ülkemizde "sağlık okuryazarlığı" seviyesi iyi bir durumda değil. Hastalık isimlerini bilmeyen, ilaçların nasıl kullanılması gerektiğini bilmeyen, reçete almadan aynı ilacı yazdıramayan insanlar var. Bence hastalık bilincinin oluşturulması gerekiyor. Türkiye'de çok görülen hastalıkların hastaların anlayacağı şekilde; halk dilinde anlatılması gerekiyor. Yoğun ve uzun dönemli bilinçlendirme kampanyaları düzenlenmesi amaçlanmalı.

Türkiye'deki sağlık sistemine nasıl bakıyorsunuz?

Son dönemde yapılan değişikliklerle artık şöyle bir şey oluştu. Doktor kesinlikle hastayı geri çevirmeyecek. Bakabildiği kadar hastaya bakacak şekilde. Bu durum verilen hizmeti düşürüyor. Doktorun yükünü artırıyor. Hasta

kendini özel hissetmek istiyor ama doktor da bir an önce teşhis koymak zorunda kalıyor. Özel ve kamu hastanelerinde hizmet yönünden farklılıklar var. Kamu hastanelerinde 2-3 ay ertesine randevu veriliyor. Bu da hastalığın ilerlemesine neden oluyor. Özel hastanelerde ise tam tersi. Orada sizi özel hissettiriliyor. Yani para odaklı bir sistem olduğunu söyleyebiliriz.

Televizyonlar da yayınlanan sağlık programları, halkı bilinçlendirme konusunda ne kadar rol oynuyor?

Hastaları bilinçlendirme açısından olumlu buluyorum. En azında başı ağrıyan biri hangi doktora danışması gerektiğini öğreniyor. Belki hiçbir zaman göremeyeceği doktorlarla iletişime geçebiliyor. Ama bazı programlarda doktorların para karşılığı ekrana çıkartıldığı da oluyor. Doktorlar bazen buraları kendi reklam alanı olarak kullanıyor.

Son olarak, iletişim sektöründe çalışmak isteyen öğrencilere neler önerirsiniz?

Öğrencilere şimdiden sektörlere ilgili okuma yapmalarını öneriyorum. Özellikle sektör dergilerini karşılaştırmalı olarak okumalılar. Yurtdışı örneklerini incelemeliler. Şimdiden kendi kütüphanelerini oluşturmaları onlar için fayda sağlayacaktır. Açıkçası Paranoyak olmalılar. "Bu haber neden burada çıktı?", "Bu neden burada yazdı?" gibi sorular sormalı ve analitik düşünmeliler.

Hedef: Suriye'de demokratik rejim

► Suriye'deki halk ayaklanması onuncu ayına girdi. Şam yönetiminin; uluslararası toplumun ve Türkiye'nin "şiddetten vazgeçin" uyarılarına adeta kulak tıkadığı bir dönemde, Esad rejiminden kaçan muhalifler geçtiğimiz aylarda İstanbul'da Suriye Ulusal Konseyi'ni kurdu. Suriye'nin geleceğiyle ilgili yapılanmayı hazırlayan ve hem bugüne, hem geleceğe dönük kararlar alan konseyin üyelerinden ve aynı zamanda Türkiye vatandaşı olan Suriyeli Fawaz Zakri'yle Fatih'de bir kafede buluştuk ve Suriye'deki son gelişmeleri ve hareketin yönünü değerlendirdik. Zakri, "Hedefimiz, Suriye'deki Baas rejimini demokratik rejime dönüştürmek." dedi.

Haber-Fotoğraflar: Duygu Yıldırım

İnsan Hak ve Hürriyetleri İnsani Yardım Vakfı (İHH) vasıtasıyla bulduğumuz Suriye direnişçilerinden Fawaz Zakri ilk etapta bizim için tamamen bilinmeyen bir simaydı. İlk el sıkışmamızda ise, beklediğimiz hararetli aktivist bir kişiliğin aksine karşımıza çıkan, sade giyimiyle paralel şekilde sakın ancak kendinden oldukça emin bir kişiydi.

Merak ettiğimiz çokça soru vardı ve fazla vakit kaybetmeden röportaja geçtik. Zakri, bize anavatanında yaşananları ve Türkiye'nin değişen Suriye politikasını endişeli ama umutlu bir ifadeyle değerlendirdi.

"Esad reform yapabiliirdi ancak şansını kaybetti"

Otuz yıl önce Türkiye'ye okumak için gelen ve Boğaziçi Üniversitesi İnşaat Mühendisliği mezunu olan Suriye Ulusal Meclisi üyesi Zakri, Suriye'de yaşananların

yeni olmadığını, ayaklanmaların Baas Partisi'nin 1963 yılında ülkeyi tek parti rejimine dönüştürmesi ile başladığını söyledi. 1982 yılında Suriye ordusunun Hama kentinde gerçekleştirdiği katliamı da hatırlatan Zakri, muhaliflere yönelik baskının her geçen yıl daha da arttığını belirtti. Devlet başkanı Beşar Esad'ın 2000 yılında reform vaadiyle iktidara geldiğine ancak elindeki şansı kullanamadığına dikkat çeken Zakri, 'Suriye'de şu an özgürlük yok, yolsuzluk var' diye konuştu.

"Ayaklanmanın asıl sebebi yolsuzluk ve baskı"

Fawaz Zakri, Suriye halkının ayaklanmasının altında yatan asıl nedeni şu cümlelerle açıkladı: "Suriye'de varolan yolsuzluk, Esad'ın iktidara gelmesiyle daha da arttı. Ayrıca Esad ailesinden bazıların yolsuzluklara adının karışması halkın tepkisini daha da büyüttü. En önemlisi de Suriye'de özgürlük yok. Halk her yönden baskı altında".

"Ulusal Konsey dış müdahale istiyor"

'Suriye'de herkesin özgür olduğu, seçme ve seçilme hakkının olduğu bir düzen istiyoruz' açıklamasında bulunan Zakri, değişken bir yol haritasına göre hareket ettiklerini ve ülkede demokratik devrimi gerçekleştireceklerini söyledi. Suriye'de ayaklanmanın başladığı sırada muhaliflerin karşı olduğu üç kırmızı noktayı dış müdahale, silahlanma ve parçalanma olarak belirten Zakri, gelişen olayların bu durumu değiştirdiğini söyledi. Zakri, hal-

kın artık dış müdahale istediğini ama askeri müdahaleye hala karşı olduğunu altını çizdi. Gelişen olayların silahlanmayı zorunlu kıldığını söyleyen Zakri; dış müdahaleye Ulusal Meclisin tepkisinin ne olacağı yönündeki sorumuzuysa "Ulusal Meclis halkın isteklerini dile getiriyor. Askeri olmayan dış müdahaleye biz de Ulusal Meclis olarak sıcak bakıyoruz" diye yanıtladı.

"Suriye'de mezhep çatışması olmayacak"

Suriye'de Baas rejiminin ayakta kalabilmesi için mezhep çatışmalarına ihtiyacı olduğunu belirten Zakri, Suriye'de farklı din ve etnik kökene mensup insanların asırlardır barış içinde yaşadıklarını, daha önce etnik ya da mezhebi çatışmaların yaşanmadığını söyledi. Esad'ın ayakta kalabilmek için mezhep farklılıklarını kullanacağını bildiklerini ve ilk başta halkı uyardıklarını belirten Zakri 'Suriye halkı akıllıdır, halk rejimin kirli oyunlarını boşa çıkaracak' dedi ve mezhep çatışmasının yaşanmayacağını vurguladı.

"Birleşmiş Milletler kararı olmadan Türkiye'nin müdahalesi söz konusu değil"

Suriye Ulusal Konseyi üyesi Zakri Türkiye'nin Suriye'ye karşı değişen politikasına da dikkat çekti; Türkiye'nin, Osmanlı refleksiyle hareket ettiğini, komşusunda yaşanan şiddet olaylarına seyirci kalmayacağını ve Birleşmiş Milletlerden karar çıkması halinde Suriye topraklarında tampon bölge kuracağını ya da mü-

dahale edeceğini ifade etti. Türkiye'nin Arap Birliği ya da Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararı olmadan Suriye'ye müdahalesinin söz konusu olmadığını belirten ulusal meclis üyesi, Suriye konusundaki tüm kararların şu an için sadece Arap Birliği tarafından alındığına dikkat çekti. Arap Birliği'nin Suriye'de yaşananları bir kriz olarak nitelendirdiğini belirten Zakri, Birliğin şu an için 'bu krizi biz hallederiz, biz çözeriz' havasında olduğunu, ancak gözlemcilerin Suriye'de bulunmasına rağmen şiddeti önlemede başarısız olduklarını vurguladı.

“Tampon bölge değil, güvenli bölge”

Tampon bölge yerine Suriye'de insanların sığınabilecekleri güvenli bölgelerinin oluşturulması gerektiğini belirten Zakri, bu durumun ordudan kaçışları da hızlandıracaklarını söyledi. Suriyeli muhalif, 'Şu anda ordudan kaçmak isteyen çok insan, askerler, subaylar var; ama nereye gideceklerini bilmiyorlar. Kaçanların bazıları ordu tarafından öldürülüyor ve bundan dolayı korkuyorlar. Hama, Humus ve İdlib gibi kentlerde güvenli bölgeler oluşturulursa bu insanlar oralara kaçıp saklanabilirler' diye konuştu.

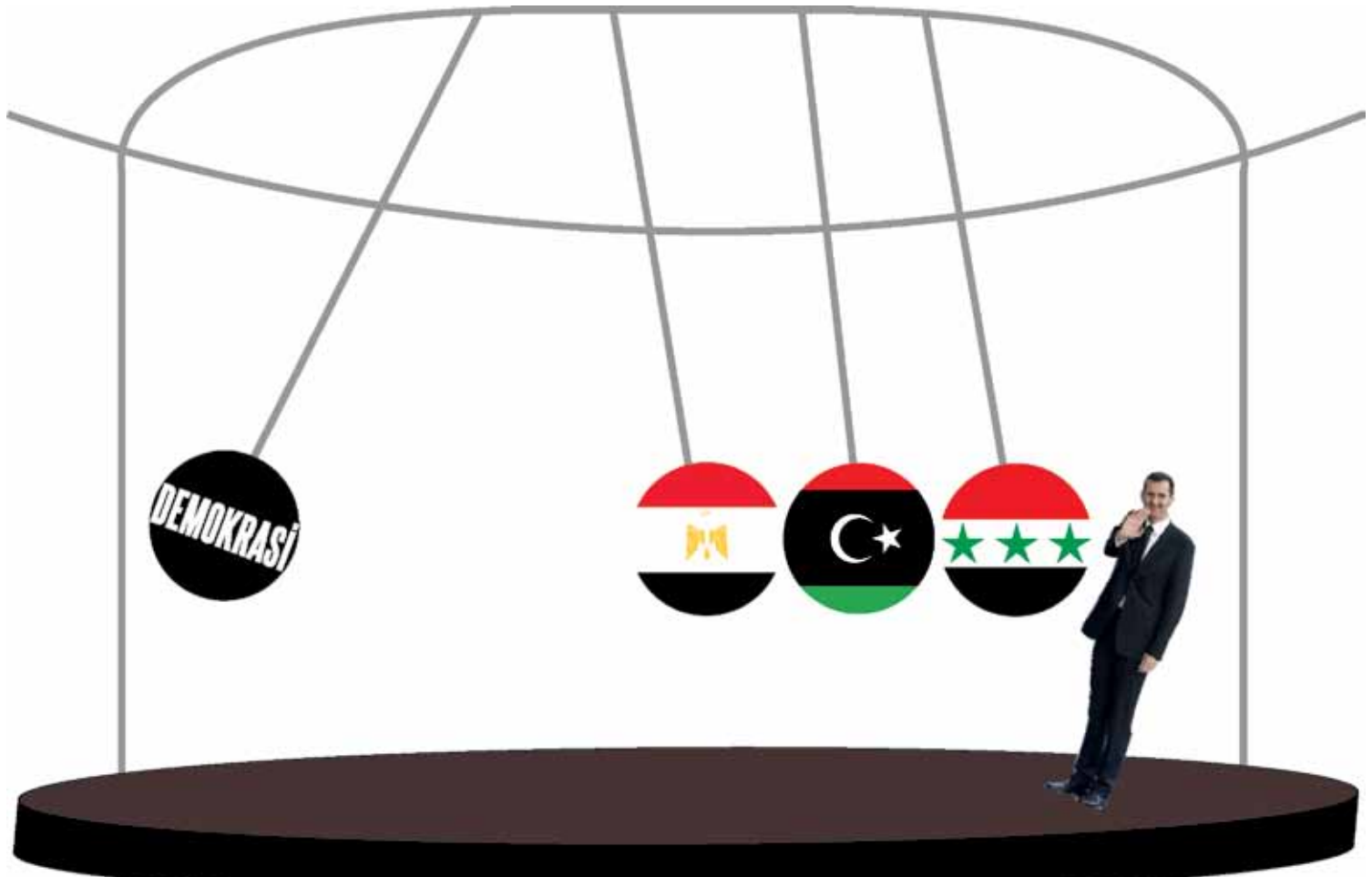

Türkiye`den beklenti: Diplomatik baskı

Konsey üyesi Fawaz Zakri, Türkiye`den beklentilerinin ne olduğu yönündeki sorumuzu "Türkiye, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi`nde Suriye hakkında çıkacak kararı veto eden Rusya`ya ve Arap Birliği içinde yer alan ve dış müdahaleye karşı çıkan Cezayir gibi ülkelere diplomatik baskı uygulayarak devrim sürecinin kışılmasına katkı sağlayabilir." diye yanıtladı. Ayrıca Türkiye`nin güvenli bölge oluşturulmasına öncülük etmesinin de bu süreçte etkili olacağını söyledi.

“İnşallah 2012 yılı Suriye halkı için hayırlı olur”

2012 yılından beklentilerini sorduğumuzdaysa "İnşallah 2012 yılı Suriye halkı için 2011 yılından daha hayırlı olur. Rusya, Esad rejimine desteğini durdurur ve Suriye halkının lehine sonuçlanacak süreç daha az zayıyla biter" diye cevapladı. Bir dahaki röportajımızda demokratik Suriye`yi konuşmamız dileğiyle veda ederken sıcak gülümsedi.

Adaletin kılıcıyla “kalem yontma” devri

► Dünyada terör suçundan yargılanan 35 bin kişinin 13 bin kadarı, yani %32'si Türkiye'de bulunuyor. Türkiye ifade özgürlüğüne ilişkin dünya sıralaması listelerinde sona doğru gerilerken, tutuklu “terörist” sayısı ile dünya listesinin başında yer alıyor. Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü'nün “Basın Özgürlüğü” raporuna göre 102 tutuklu gazeteci ve gazeteciler hakkında açılan 3.000 tazminat davasıyla Türkiye, önceki yıllardaki konumuna göre 10 sıra birden geriye giderek 179 ülke arasında 148. sırada yer aldı. İnternet özgürlüğü açısından ise “izlemeye alınan ülkeler” arasına yerleştirildi.

2006 yılında çıkarılan Terörle Mücadele Yasası'nın uygulamaları kapsamında, Türkiye'de binlerce insan "terörist ve suçlu" oldukları gerekçesiyle takibata uğrayıp tutuklandı. Yasa maddelerinin satır aralarından yer alan hükümlere dayanarak özgürlüklerinden olanların arasında pek çok medya mensubu ve gazeteci de bulunuyor. İfade özgürlüğü nereye kadar, düşünce açıklama terör örgütüne yardımcı olmak sayılır mı? gibi tartışmalar medya dünyasının gündeminde. İfade özgürlüğüne ilişkin uluslararası kurallar ile Türkiye'deki uygulamalar birbiri ile çelişiyor. Kitap, haber, yazı, internette görüş açıklamak suç kanıtı olarak değerlendirilerek pek çok medya mensubu yargılanıyor. Henüz yargılanmayanlar da her an bir konuda suçlu ilan edilebileceklerinin telaşı ve korkusu içinde bulunuyorlar. İşte bu atmosfer içinde yapılan "Sanık sandalyesindeki gazeteci" sempozyumunda konuşan Vatan Gazetesi yazarı Mustafa Mutlu, korkunun belirtisinin medya plazalarına nasıl yansıdığını şöyle özetliyordu: "Medya plazalarında en çok duyulan söz 'aman'. Biz gazeteciler, vicdanla haber arasında sıkışıp kalıyoruz."

Sanık sandalyesinden tutsaklığa

İstanbul ve Ankara Baroları, Türk Ceza Hukuku Derneği ve Gazetecilere Özgürlük Platformu'nun ortak düzenlediği sempozyumda "Sanık Sandalyesinde Gazetecilik" ve hukuki durumu tartışıldı. Ceza hukukçularıyla gazetecileri buluşturan sempozyumda, halen hapishanelerde bulunan tutuklu gazeteciler ile henüz tutuklanmamış ancak tazminat talepleriyle kenara sıkıştırılan gazetecilerin durumları masaya yatırıldı.

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti (TGC) Başkanı Orhan Erinc, 10 bin dolayında dosyanın mahkemelerde görülmekte olduğunu, basına düşmanlığın hiçbir dönem bu kadar artmadığını anlattı. Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Köksal Bayraktar da gazeteciler için uygulanan yasa maddelerini yorumladı. Prof. Dr. Bayraktar, "Uygulamada da bulunan biri olarak şunu söyleyebilirim, Türkiye hukuk düzeni ile uygulamaları ile maalesef basın özgürlüğü kavramını içine sindirememiş, somuta aktaramamış, gerçekleştirememiş bir zaman içinde yaşamaktadır. Aslında yıllar boyunca, yani Cumhuriyet tarihi boyunca basın özgürlüğünün Türkiye'de yerleşmesi için büyük çabalar harcanmıştır, bu bir gerçektir." dedi ve ifade özgürlüğünün, çok fazla dile getirilmese de hapis cezasının yanında para cezalarıyla da engellendiğini belirtti.

Prof. Dr. Bayraktar gazetecilerin yargılanmasında yasal hatalar yapıldığını, gazetecilerle ilgili davaların Basın Kanunu ye-

rine Türk Ceza Kanunu (TCK) hükümlerine göre ele alınmasının yanlış olduğunu, hukuk prensiplerine göre özel bir yasa varsa (Basın Kanunu gibi) bu yasanın kurallarının, genel yasa hükümden (TCK) önce uygulanması gerektiğini vurguladı.

Gazetecilerin gazetecilik faaliyetleri ile "toplumu bilgilendirme hakkı/özgürlüğünü" kullandığını anlatan Bayraktar, TCK 26. maddesinde belirlenmiş "Hakkını kullanan kimseye ceza verilemez" hükmünün de hiçe sayıldığını aktardı. Bayraktar mahkemelerin hapis cezası eğilimini de şöyle anlattı: "Gazeteciler hakkında açılan tazminat davalarında en çok öne sürülen suçlama 'soruşturmanın gizliliğini ihlal, yargıyı etkileme ve yürütmekte olan dava hakkında yorum yapmak'. Basın Kanunu'na göre hafif ceza denilen para cezaları da çok fazla. Zaten mahkemelerin genel eğilimi de, tazminat yani para cezası yerine Türk Ceza Kanunu'nun 285'inci maddesine dayanarak 1,5 yıl hapis cezasına çarptırmak. 1,5 yıl hapis cezası para cezasına da çevrilemiyor. Ceza Kanunundaki bir cümleye dayanarak yargıçlar hep 285inci maddeyi kullanıyor, böylece gazeteciler hapisle tehdit ediliyor."

"Halkı kin ve düşmanlığa tahrik veya aşağılama" ile ilgili Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) Kararlarından örnekler veren Türk Ceza Hukuku Derneği Başkanı ve Oda TV Davası avukatı Fikret İlkiz, şiddete başvurulmaksızın yapılan açıklamaların "ifade özgürlüğü" kapsamında olduğunu belirtti ve Özel Yetkili Mahkemeleri, "Yazdıklarınız, düşündükleriniz, hayatınız, özel yetkili soruşturma altındadır. Tutuklu gazetecilerin hayatları, yazdıkları, haberleri delil olarak sunuldu. Soruşturulan, iddianameye konu

olan sizin ve bizim hayatımızdır." sözleriyle eleştirdi.

"Hayatımızla Mücadele Kanunu"

Türkiye Gazeteciler Sendikası Başkanı Ercan İpekçi ise tutuklu gazetecilerin sayısı ile ilgili polemikleri şöyle değerlendirdi: "4 teröristin (Ahmet Şık, Nedim Şener, Sait Çakır ve Coşkun Musluk) tahliyesiyle tutuklu gazeteci sayısı 102'ye indi, ancak 2009'dan itibaren tuttuğumuz raporlara göre sayı hep yukarı gidiyor. Tutuklananların, gazeteci olup olmadığına karar verecek olan Türkiye Gazeteciler Cemiyeti (TGC)'nin belirlediği meslek örgütleridir, bunu belirleyecek olan meslek örgütleridir." Tutuklu bulunan 102 gazetecinin de Terörle Mücadele Kanunu (TMK)'na göre suçlandıklarını ama aslında fikir suçundan dolayı içeri atıldığını söyledi. TMK'yı "Hayatımızla Mücadele Kanunu" olarak niteleyen İpekçi, Adalet Bakanlığı'nın gazetecilikten değil "adam kaçırma ve öldürme", "banka soygunu" gibi suçlar işlediği iddiasıyla tutuklandığı yönündeki açıklamasına, tutuklu gazeteciler Erol Zavar (Odak Dergisi), Erdal Süsem (Eylül Dergisi) ve Mehmet Yeşiltepe (Devrimci Hareket Dergisi) munsubu gazetecilerin kendi durumlarıyla ilgili yazdıkları mektupları okuyarak cevap verdi. İpekçi, gazetecilere isnat edilen terör suçlarını işlendiklerine ilişkin kanıt olmadığını, bu kişilerin esasen gazetecilik yaptıkları için tutuklandıklarını anlattı.

Hürriyet Gazetesi Yazarı Sedat Ergin, ise Türkiye'nin fikir suçları ve gazetecilere yönelik suçlamaların ve yürütülmekte olan siyasi nitelikli davaların dünyada dikkatle izlendiğine değindi. AB ve ABD'deki "darbecileri yargılama" olarak ilk başlarda olumlu karşılanan yargılamalarla ilgili

olumlu havanın dağılmaya başladığını, bunun AB İlerleme Raporlarında ve ABD'de düzenlenen raporlarda da görüldüğünü belirtti, bu gelişmelerde de gazetecilerin tutuklanmasının etkisi olduğunu söyledi.

Medya Plazasında en çok duyulan söz, "aman"

Vatan Gazetesi yazarı Mustafa Mutlu gazetecilerin çalışma koşullarını, "Eskiden yazı işleri masasında atlatma haber tartışılırdı, saatlerce bu konuşulurdu. Şimdi toplantıdan önce sohbet ediliyor, ertesi gün gazeteye girmeyecek haberler konuşuluyor. Cız listesi belli, Başbakan'ın ailesi ve yakınlarıyla ilgili nasıl söz edeceğinizin kuralları var. Yolsuzluk haberlerine ve din istismarına ilişkin haberlere girmeyeceksiniz" sözleriyle anlattı. Dışarıdaki gazetecilerin de tutsak olduğunu belirten Mutlu; "Dışarıda da her gazetecinin cezaevini sırtında taşıdığı bir dönem. Bazı konular var ki 3 maymunu oynayacaksınız. Bizim savcılarımız da var ve bu savcılar diğer gazeteciler. Hâkimimiz işverenler, patronlar; hücrelerimizse bilgisayarlarımız. Medya plazasında en çok duyulan söz "aman" sözü. Biz gazeteciler, vicdanla haber arasında sıkışır kalırız" sözleri ile yaşadıkları sıkıntıları aktardı.

İnternete de sansür

Toplumun her kesimini kapsayan ifade özgürlüğüne yönelik sınırlamalar, internet yasaklarına, sosyal medya paylaşımları ve yorumlarından dolayı internette görüş açıklayanlar hakkında soruşturma açılmasına, öğrencilerin okuldan uzaklaştırılmasına neden oluyor. Bir dönem yasaklanan Youtube'a bugün rahatlıkla girebilsek de 2006 yılında 4 olarak bilinen engelli web sitesi sayısı 2012'de 16.713'e kadar yükseldi. (Bu sayıya engellenme tarihi tam olarak belirlenememiş 1655 site dahil edilmemiştir.) Türkiye, 12 Mart Dünya Siber Sansürle Mücadele Günü'nde Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü'nün hazırladığı 12 ülkeden oluşan "İnternet düşmanı ülkeler" listesinde değil, ancak "izlemeye alınan ülkeler" sıralamasında yer alıyor.

Satır aralarında yitirilen özgürlükler

Türkiye'de ifade özgürlüğünü engelleyen başlıca yasal düzenlemeler Terörle Mücadele Kanunu TMK'da 2006 yılında yapılan değişikliklerle "terör tanımı"nın ve "örgüt üyeliği"nin genişletilmesi ne dayanıyor. Gazeteciler açısından sınırlamalar da kamuoyunun yakından takip ettiği davaların haberini yaparken "gizliliğin ihlali" gibi sebeplere dayanıyor. "Tanımlanan suçlar basın yayın yoluyla işlendiği takdirde verilecek ceza yarı oranında artırılır" sözü ise gazetecilerin cezalarını daha da arttırıyor ve 1,5 yıllık hapis cezalarının para cezasına dönüştürülmesini engelliyor. Yasalarda yer alan konuya ilişkin maddeleri ve uygulamada tartışma yaratan çarpıcı örneklerini derledik:

TÜRK CEZA KANUNU;

Halkı kin ve düşmanlığa tahrik veya aşışılama

MADDE 216.

(1) Halkın sosyal sınıf, ırk, din, mezhep veya bölge bakımından farklı özelliklere sahip bir kesimini, diğer bir kesimi aleyhine kin ve düşmanlığa alenen tahrik eden kimse, bu nedenle kamu güvenliği açısından açık ve yakın bir tehlikenin ortaya çıkması halinde, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. (Oda TV Davaları)

Kanunlara uymamaya tahrik

MADDE 217.

(1) Halkı kanunlara uymamaya alenen tahrik eden kişi, tahrikin kamu barışını bozmaya elverişli olması hâlinde, altı aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır.

Ortak hüküm

MADDE 218. - (1) Yukarıdaki maddelerde tanımlanan suçların basın ve yayın yoluyla işlenmesi hâlinde, verilecek ceza yarı oranında artırılır.

Gizliliğin ihlali

MADDE 285

Soruşturmanın gizliliğini alenen ihlal eden kişi, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Ancak, soruşturma aşamasında alınan ve kanun hükmü gereğince gizli tutulması gereken kararların ve bunların gereği olarak yapılan işlemlerin gizliliğinin ihlali açısından aleniyetin gerçekleşmesi aranmaz.

Özellikle Ergenekon Davası'nda medyaya yansıyan ses kayıtları ve gizlilik içeren bilgilerin belirli gazete ve televizyonlarda haber olarak sunulması tartışmalara sebep olmuştu. Adalet Bakanı Sadullah Ergin'in MHP Hatay Milletvekili Süleyman Turan Çirkin'in soru önergesine verdiği yanıt, Ergenekon soruşturması ile ilgili olarak gözaltı sürecinin başlamasından itibaren gazetelerde yer alan haberlerle ilgili bunları "servis edenlerin" değil, yine gazetecilerin sorumlu tutulduğunu ortaya koydu.

Bakan Ergin'in verdiği bilgiye göre, Kadıköy, Üsküdar, Fatih, Küçük Çekmece ve İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca 17 Mart 2009 tarihine kadar gizliliğin ihlaliyle ilgili olarak 493'ü basın mensubu, 14'ü

kamu görevlisi olmak üzere toplam 507 kişi hakkında soruşturma açıldı. Hakkında soruşturma açılan basın mensuplarından 11'ini mesul müdür, 28'ini köşe yazarı, 167'sini muhabir ve 85'ini de diğer basın mensupları oluşturdu. Bu soruşturmalardan 223'ünde kovuşturmayla yer olmadığına karar verilirken 106'sı hakkında dava açıldı. Gizliliğin ihlali nedeniyle hakkında dava açılan 14 personelden 10'u hakkında kovuşturmayla yer olmadığına karar verilirken 4'ü hakkında da yetkisizlik, birleştirme, görevsizlik ve iade gibi nedenlerle işlem yapılmadı.

BASIN KANUNU

Yargıyı etkileme

Madde 19

Hazırlık soruşturmasının başlamasından takipsizlik kararı verilmesine veya kamu davasının açılmasına kadar geçen süre içerisinde, Cumhuriyet savcısı, hakim veya mahkeme işlemlerinin ve soruşturma ile ilgili diğer belgelerin içeriğini yayımlayan kimse, iki milyar liradan elli milyar liraya kadar adli para cezasıyla cezalandırılır. Bu ceza, bölgesel süreli yayınlarda on milyar liradan, yaygın süreli yayınlarda yirmi milyar liradan az olamaz.

TERÖRLE MÜCADELE KANUNU**Terör tanımı****Madde 1**

Terör; cebir ve şiddet kullanarak; baskı, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle, Anayasada belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik, ekonomik düzeni değiştirmek, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk Devletinin ve Cumhuriyetin varlığını tehlikeye düşürmek, Devlet otoritesini zaafa uğratmak veya yıkmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, Devletin iç ve dış güvenliğini, kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup kişi veya kişiler tarafından gerçekleştirilecek her türlü suç teşkil eden eylemlerdir.

Açıklama ve yayınlama

Madde 6 - İsim ve kimlik belirterek veya belirtmeyerek kime yönelik olduğunun anlaşılmasını sağlayacak surette kişilere karşı terör örgütleri tarafından suç işleneceğini veya terörle mücadelede görev almış kamu görevlilerinin hüviyetlerini açıklayanlar veya yayınlayanlar veya bu yolla kişileri hedef gösterenler bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Terör örgütlerinin bildiri veya açıklamalarını basanlara veya yayınlayanlara bir

yıldan üç yıla kadar hapis cezası verilir.

Terör örgütünün propagandasını yapan kişi, bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bu suçun basın ve yayın yolu ile işlenmesi hâlinde, verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(Ek fıkra: 29/06/2006 - 5532 S.K 5.Mad) Terör örgütünün faaliyeti çerçevesinde suç işlemeye alenen teşvik, işlenmiş olan suçları ve suçlularını övmeye veya terör örgütünün propagandasını içeren süreli yayınlar hâkim kararı ile; gecikmesinde sakınca bulunan hallerde de Cumhuriyet savcısının emriyle tedbir olarak on beş günden bir aya kadar durdurulabilir. Cumhuriyet savcısı, bu kararını en geç yirmi dört saat içinde hâkime bildirir. Hâkim kırk sekiz saat içinde onaylamazsa, durdurma kararı hükümsüz sayılır.

24 Mart 2012 günü Özgür Gündem Gazetesi'ne 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararıyla 1, 8, 9, 10 ve 11. sayfalarında yer alan haber, yorum ve fotoğrafların, "Örgüt Propagandası" yapıldığı iddiasıyla 1 ay kapatma cezası verildi. Cezanın ardından gazetenin yaptığı kararın iptali yönündeki başvuru mahkeme üyeleri tarafından

oy birliğiyle kabul edildi. 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nin kapatmanın iptali yönündeki kararının gerekçesinde "Adı geçen yayının ilgili nüshasında, terör örgütünün propagandasını içerir yazıları olduğu aşıktır" denildi ve eklendi "Ancak İnsan Hakları Sözleşmesi, AIHM kararları, evrensel hukuk kuralları ve anayasamızın 90. maddesi ile birlikte değerlendirildiğinde gazetenin 1 aylık yayın süresi içerisinde ne tür yazılar yazacağı ve yayımlanacağı henüz bilinmediğinden, yayın durdurulmasını gerektirir yazılar yazıp yazmayacağı belirsiz olduğundan ve yine basın özgürlüğü ilkeleri de göz önüne alınarak 'durdurulabilir' şeklindeki yasa koyucunun vermiş olduğu takdir hakkının özgürlük lehine yorumlanması gerekmektedir."

Terör örgütleri

Madde 7 - (Değişik madde: 29.06.2006 - 5532 S.K 6.Mad)

Cebir ve şiddet kullanılarak; baskı, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemleriyle, 1 inci maddede belirtilen amaçlara yönelik olarak suç işlemek üzere, terör örgütü kuranlar, yönetenler ile bu örgütte üye olanlar Türk Ceza Kanununun 314 üncü maddesi hükümlerine göre cezalandırılır. Örgütün faaliyetini düzenleyenler de örgütün yöneticisi olarak cezalandırılır. *Hakkında hazırlanan iddianameye göre Bakırköy Kadın Tutukevi'nde kalan Prof. Dr. Büşra Ersanlı hakkında KCK yöneticisi olmaktan 15 yıldan 22,5 yıla kadar hapis cezası isteniyor.*

Terör örgütünün propagandasını yapan kişi, bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Tunceli'de verdiği bir konserde, 1973'te Diyarbakır'da gözaltına alınıp 4 aylık gözaltı süresinin bitimine yakın kolları ve bacakları kesik şekilde ölü bedeni ailesine teslim edilen, kayıtlara ise "intihar" olarak geçen devrimci İbrahim Kaypakkaya'yı övdüğü gerekçesiyle sanatçı Pınar Sağ'a 10 ay hapis cezası verildi.

Bu suçun basın ve yayın yolu ile işlenmesi hâlinde, verilecek ceza yarı oranında artırılır.

Aşağıdaki fiil ve davranışlar da bu fıkra hükümlerine göre cezalandırılır:

a) Terör örgütünün propagandasına dönüştürülen toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde, kimliklerin gizlenmesi amacıyla yüzün tamamen veya kısmen kapatılması.

b) Terör örgütünün üyesi veya destekçisi olduğunu belli edecek şekilde, örgüte ait amblem ve işaretlerin taşınması, slogan atılması veya ses cihazları ile yayın yapılması ya da terör örgütüne ait amblem ve işaretlerin üzerinde bulunduğu üniformanın giyilmesi.

Üniversite öğrencisi Rıdvan Çelik, BDP'nin 1 Mayıs mitinginde ağzı açık olarak görüntülenmesinden hareketle 'üye olmadığı halde örgüt adına suç işlemek'ten 14 yıl 7 ay hapis cezasına çarptırıldı.

GSÜ öğrencileri “Ermeni soykırımı inkar yasası”nı Paris’te protesto etti

“Kanunlarla tarih yazılmaz”

► Fransız Senatosu’nda 23 Ocak 2012’de kabul edilen, Ermeni soykırımını tanımayanlara hapis ve para cezası öngören yasanın görüşülmesi aşamasında Galatasaray Üniversitesi’nden bir grup öğrenci ‘yerinde’ tepki gösterdi. “Başta Galatasaray Üniversitesi olmak üzere 3.5 milyon öğrencinin tepkisini anlatmak üzere” Fransa’ya gittiklerini söyleyen GSÜ Öğrenci Konseyi Başkanı Taygun Öngören (Siyaset Bilimi 2), GSÜ’lü arkadaşları Cem Yücesoy (Uluslararası İlişkiler 2) ve Sait Mürsel Çeşitcioğlu (Hukuk 2) ile Fransa’da gerçekleştirdikleri girişimleri Detay’a anlattı

Haber: Bartu Ercan

Fransa’ya gitme kararını nasıl aldınız?

Taygun Öngören: Galatasaray Üniversitesi öğrencileri dışında karar aşamasında kimsenin etkisi olmadı. Bizler frankofon öğrenciler olarak eğer olumsuz bir karar çıkarsa zarar göreceğimiz için böyle bir çalışma başlattık. Kantinde konuştuğumuz konulardan bir tanesiydi. “Acaba Galatasaray Üniversitesi öğrencileri olarak ne yapabiliriz?” diye düşündük. Önce mektup yazma fikri üzerinde durduk. Sonra süreç farklı şekilde ilerledi ve Fransa’ya gitmenin daha doğru olacağına karar verdik.

Gitme kararını aldıktan sonra size kimler yardımcı oldu?

Türkiye’de 3.5 milyon öğrencinin temsilcisi olan Ulusal Öğrenci Konseyi’nin Dış İlişkileri’nden Sorumlu Yönetim üyesiyim. Konsey, bu görüşümüze sıcak bak-

tı. YÖK’ün onayıyla da GSÜ’ye görevlendirme yazısı düzenlendi. Rektörümüz Prof. Dr. Ethem Tolga’dan da destek alınca, okulumuz konaklama ve ulaşım ihtiyacımızı karşıladı.

Strasbourg’da kimlerle irtibata geçtiniz?

Öncelikle, Avrupa Konseyi Daimi Temsilcisi Engin Soysal’la görüştük. Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi Eski Başkanı Mevlüt Çavuşoğlu’nun tecrübelerinden yararlandık. Büyükelçimizle sürekli irtibat halindeydik. Türkiye’deyken randevu aldığımız UMP Milletvekili, Alsace Bölge Meclis Başkanı ve Yerel yönetimlerden sorumlu Bakan Philippe Richert ile konuşma fırsatımız oldu. Kendisi sürekli “Ermeni Soykırımı” üzerinde durdu. Biz de “Ermeni Soykırımı”nın ayrı

bir tartışma konusu olduğunu; bu tartışmanın Türkiye’de de yapıldığını dile getirdik. Bunun tarihçiler tarafından tartışılması gerektiğini belirttik. Bizim üzerimizde durduğumuz konunun frankofon öğrenciler olduğunu belirterek bu süreçte iki tarafta bulunan öğrencilerin de zarar göreceğine dikkat çektik

Onların konuya siyasi olarak bakmaları ve sizin konuya öğrencilerin geleceğini düşünerek yaklaşmanız onları şaşırttı mı?

Bir kere şunu söyleyebilirim. Galatasaray Üniversitesi’ni biliyorlar. Fakat sizin de dediğiniz gibi siyasi yönüne odaklanmış durumdalar. Bizler, sivil kimliğimizle; frankofon öğrenciler olarak karşılına çıkınca şaşırdılar. Çünkü biz “Ermeni Soykırımı” yoktur çizgisinde değildik. Milliyetçi düzlemde değerlendirmedik konuyu. Montesquieu’nün ‘Kanunlarla tarih yazılmaz’ sözünü hatırlattık. Bunlardan etkilendiklerini düşünüyorum.

İğneyi birazcık kendimize de batıralım. Sizce Fransa’da Türk Lobisi var mı?

Fransa’da Türk Lobisi olduğunu düşünüyorum. Sivil Toplum Kuruluşları var ama onların da Türkiye’deki gibi siyasi ideolojik yapıları var. Dolayısıyla, insanlar nasıl Türkiye’de bir araya gelemiyorsa, orada da bu geçerli. Televizyonda gördüğünüz kalabalıklar da Dışişleri Bakanlığı’nın girişimleriyle oluşan kalabalıktı.

“Konuya bakış açımıza çok şaşırdılar”

Fransız vatandaşlar bu konu hakkında ne düşünüyor?

Açıkçası sokaktaki insanlarla konuşamadık ama Türk-Fransız Öğrenci Çalıştayı düzenledik. Fransız öğrencilerin neredeyse hepsi “Ermeni Soykırımı” olduğunu düşünüyor. “Yoktur” diyenle açık-

çası karşılaşmadım. Tabii oradaki eğitim sisteminden de kaynaklanıyor olabilir bu durum. Fakat çoğunluğu bu yasanın Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy'nin siyasi bir manevrası olduğunun da farkında. Cezaların olmasına karşılar. Yasayı gereksiz buluyorlar ama "Ermeni Soykırımı" vardır demeyi de ihmal etmiyorlar.

“ ‘Hayır’ oyunu vereceklerin çoğu oylamaya katılmadı”

Oylama sonucu sizi şaşırttı mı?

Türkiye'deyken 20 Senatörden randevu almıştık. Gittiğimizde randevu aldığımız kişilerin ya yurtdışında ya da şehir dışında olduğunu öğrendik. Ayrıca 'hayır' oyu vereceklerin oylamaya katılmayacağını öğrendik. Bu bizde soru işaretleri oluşmasına neden oldu. Her ne kadar iddia da olsa Nicolas Sarkozy'nin 'hayır' oyu vereceklerle 'evet' verin diye baskı yapmadığını ama oylamaya da katılmamaları gerektiğini söylediğini duyduk. UMP'liler zaten 'evet' oyu vereceklerdi. Oylamadan bir gün önce 'hayır' oyunu vereceklerin katılmayacağını öğrenince umudumuz kalmadı.

Yasanın kesinleşmesi ile frankofon öğrencileri bekleyen tehlikeler neler?

Fransa'da eğitime devam etmek isteyenler, orada yaşamak isteyenler şüphesiz ki zarar görecektir. Tabii bunun etkileri ne derece olur bunu hesaplayamayız şu an. Siyasi aktörlerin belirleyeceği adımlar sayesinde olaylar gerçekleşecek. Kişisel düşüncem, Türkiye'de bulunan Fransız şirketlerin bu süreçte zarar göreceği. Eğitimin de bu süreçten yara alacağı yönünde. Bunun etkisi ne derece olacak onu da zaman gösterecek.

R E P U B L I Q U E F R A N Ç A I S E

MC/CP/12-0128

Paris, le 31 Janvier 2012

Mesdames, Messieurs,

GROUPE SOCIALISTE

LE PRESIDENT

Vous appelez mon attention, dans votre courrier datant du 18 janvier dernier, sur la proposition de loi pénalisant la négation des génocides qui vient d'être adoptée au Sénat.

Vous n'êtes pas sans savoir que l'adoption de ce texte a suscité beaucoup d'émotions et d'interrogations au sein du groupe socialiste que je préside. Face à cette proposition de loi présentée par l'UMP, à la demande de Nicolas Sarkozy, le groupe socialiste était partagé et la majorité de ses membres ne l'a pas voté.

La Turquie est un grand pays et les liens qui l'unissent à la France sont suffisamment profonds pour que l'amitié qui unit nos peuples résiste, je l'espère, à cet épisode douloureux.

Je vous prie de croire, Mesdames, Messieurs, en l'expression de mes sentiments les meilleurs.

François Rebsamen
François REBSAMEN

Conseil des étudiants
Au nom des étudiants
de l'Université Galatasaray
Université Galatasaray
Giragan Cd No 36 - Ortokoy
Besiktos
34357 Istanbul
Turquie

15, RUE DE VAUGIRARD - 75291 PARIS CEDEX 06 - TELEPHONE : 01 42 34 23 19 - TELECOPIE : 01 42 34 43 04

Ümit Cape Town'da

► Güney Afrika'nın batı bölümünün baş şehri olan Cape Town'da pek çok milletten insan yaşıyor, tabii bunun nedeni uzun süre Hollanda ve İngiltere kolonilerinin merkezi olması. Doğa ile teknolojinin muhteşem bir harmanı var burada, yaşamak için hem ılıman iklimi hem doğal güzellikleri hem de gelişmişliğiyle en uygun şehirlerden biri olan Cape Town'dan işte ilginizi çekebilecek bazı başlıklar.

Haber ve Fotoğraflar: Ceren Özbey

Cape Town'a ilk kez altı yaşındayken gitmiştim. O zamanlar Nickelodeon kanalında Afrikalı bir ailenin hayatını anlatan bir program vardı. Bir bölümünde kalimba adlı bir müzik aletinin tanıtımını yapmışlardı. Cape Town'da geleneksel müzik aletleri satan bir dükkanda aileme kalimbaları göstermiştim ama görevliye sorana kadar bana inanmamışlardı. Sonra da minik parmaklarımla metal tuşlarına basabileceğim küçük bir kalimba aldılar. Belki de o an duyduğum sevinçtir Cape Town'un kalbimde ayrı bir yerinin olmasını sağlayan.

TUR MU DEDİNİZ?

Kendimi bildim bileli Cape Town'da tur rehberimiz Nizam amcadır. Kendisi aslen Rizeli ama yıllar önce buraya yerleşerek bir iş ve hayat kurmuş. Her yıl döneceğini söyler Türkiye'ye ama hep de erteler. Hayat dolu ve hoş sohbet bir adamdır. İnsanı Elton John'un evinin olduğu koydan gençlerin sörf tahtalarından inmediği güzel sahillere uzanan bir yolculuğa çıkarır. Tur boyunca da herkesi gülmekten yerlere yatırır.

Gittiğimiz safaride çitaları, aslanları, zebra, zürafaları, filleri bazen doğal ortamında bazen de profesyonel eğitmenler eşliğinde görmek çok güzeldi. Deve kuşu çiftliklerinde ise yumurtaların üstüne çıkmak ve kırılmadıklarına şahit olmak ilginçti. Ayrıca deve kuşlarının üzerine binip fotoğraflar da çekebildim. Ancak

bu doğal yaşam turunda yavru bir timsahı kucağıma vermeye kalktıklarında 'Bu kadarı da fazla!' dedim. Köpek balıklarını yakından görebilmek için kafesle dalmaya razıydım okyanusun soğuk sularına ama buna değil. Ben erişkin bir fokun kafasını okşamakla yetindim. Çıktığım uzun tekne turunda fokların doğal yaşam alanı olan Fok Adasını(Seal Island) gördüm. Çevremdeki dağlar ve berrak okyanus çok huzur vericiydi.

Sonraki duraksa Simon's Town'daki Boulders Sahiliydi. Güney Kutbundan koptuğu sanılan büyük bir buzulun üstünde buraya varan ve yerleşen penguinleri ziyaret ettim. Onları ağaçlar ve kumların arasında bu ılıman havada gezinirken görmek beni hep şaşırtmıştır.

Benim favorimse kuşkusuz Cape Point. Hint ile Atlantik okyanusunun kavuşma noktasına çok yakın olan dağlık bu noktada günün her saati manzara ayrı güzel. Pusu sabahı, güneşli öğleni ve gün batımının kıızıllığını yaşamalısınız. Tepedeki deniz fenerine çıkınca dünya ayaklarınızın altındaymış gibi hissederim, nefesim her defasında kesilir. Yalnız dikkat! Manzaranın güzelliğine kapılıp her yerde casus gibi dolaşan hırsız maymunlara eşyalarınızı sakın kaptırmayın. Doğal güzellikler size pahalıya mal olabilir.

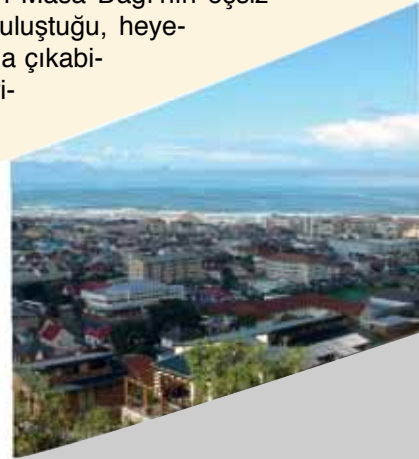
Şüphesiz ki Portekizli Bartolomeu Dias'ın keşfettiği ve daha sonraları Asya ile Avrupa arasındaki ticaret yolunun kilit nok-

tasına dönüşen Ümit Burnunu bilmeyenimiz yoktur. Dias'ın bu noktada güneye inişi sona ermiş ve dümenini batıya, Avrupa'ya çevirmişti. Bu yüzden de adını Fırtınalar Burnu koyduğu bu noktanın Hint ile Atlantik okyanuslarının birleştiği yer olduğunu düşünmüştü. Burayı görmek hem tarihi açısından hem de doğal yapısının her gün ziyaretçi akınına uğramasına karşın korunmasından dolayı benim için özeldi.

Ünlü Masa Dağı'na değinmesem olmaz. Manzaranın tadına tam manasıyla varabilmek için havanın bulutsuz ve az rüzgarlı olması işinize yarayabilir. Zirveye teleferikle çıkarken şehrin ve onu çevreleyen dağların manzarası nefesimi kesti. Dağı çevreleyen patikalarda yürürken kunduza benzer yaban fareleri(Rock Hyrax) insanlar tarafından beslenmeye öyle alışmışlar ki ayaklarınızın üstünden bile geçtiler. Doğal hayata, farklı bitki türlerine, kaya tırmanışına ve uzun yürüyüşlere meraklı olanların tüm gün oyalanabileceği bir yer burası. Table Mountain Cafe'de bir mola verip dağ havasından açılan iştahımı mükemmel manzara eşliğinde dindirmek paha biçilemezdi.

VİCTORIA & ALFRED WATERFRONT

Victoria koyunun Masa Dağı'nın eşsiz manzarası ile buluştuğu, heyecanlı yat turlarına çıkabileceğiniz bir mari-

na burası. Deniz ürünü lokantalarında yemek yiyip, kafelerde Rooibos çayı (önemli antioksidan özellikleri olan çalı çayı, içine bal koymanızı tavsiye ederim) içebileceğiniz, açık hava konserleri, sokak müzisyenleri, dansçı gruplar eşliğinde eğlenebileceğiniz geniş bir alan burası.

Rengarenk süslenmiş ağaç oymaları, boncuktan yapılmış boyunuzu aşan hayvan heykelleri, müzik aletleri, oyulmuş ve lamba olarak da kullanabileceğiniz üzeri resimli deveduşu yumurtaları ve Afrika kalbini yansıtan daha bir sürü eşyanın satıldığı el işi merkezinden bir bavul dolu alışveriş yapmadan gelmek imkansız.

Cape Town'un alışveriş ve eğlence merkezine gelmişken Two Oceans Aquarium'a da uğrayıp farklı deniz canlılarını görmek ve uzmanların ekosistemler hakkındaki konferanslarını dinlemek güzel deneyimlerdi.

OCEAN BASKET

Akvaryumda birçok deniz canlısını gördükten sonra en sevdiğim restoran olan, çeşitli deniz ürünlerini Afrika baharatlarıyla zenginleştirilmiş pilav, patates ve soslarla servis eden Ocean Basket'da yemek de ilginçti doğrusu. Birbirine yakın tahta masa ve sandalyeleriyle, güler yüzlü çalışanlarıyla sıcak bir ortam oluşturulmuş; hem gençlerin hem de ailelerin uğrak yeri olmuş Ocean Basket. Hesap da hiç kibarık gelmiyor. Resmen kebab parasına tika basa yedim. Castle marka Güney Afrika birasını da içince keyfinize diyecek olmaz. Güney Afrika'nın her yerinde bir şubelerini bulmak mümkün. Bize en yakını ise Kıbrıs'ta mevcut. Tabii atıştırmalık bir şeyler istiyorsanız Waterfront'daki Fisherman's Choice da tercih edilebilir. Self servis, fish & chips (balık ve patates) ile ünlü bu restoranın kıyıda oturabileceğiniz küçük piknik masaları var; ancak ben sürekli ya-nım-

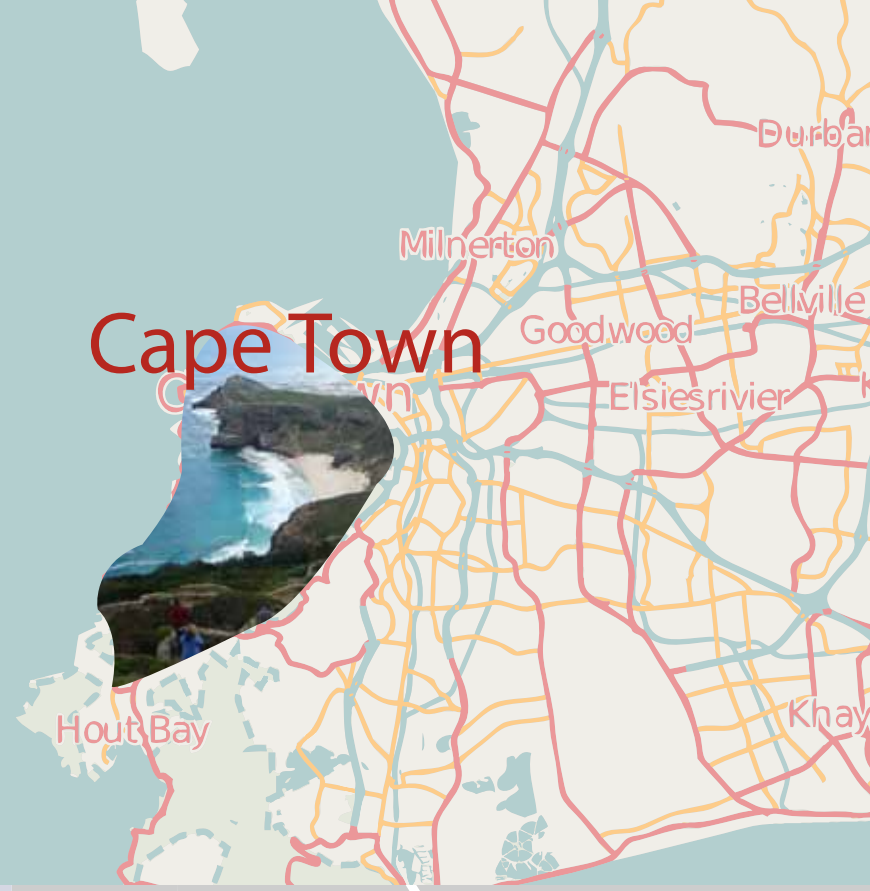
da biten martılar yüzünden yemeğimin tadını çıkarmayıp onlara yemeğin yarısını bırakmak zorunda kaldığımdan beri yemeğimi alıp başka yerlere oturmayı tercih ediyorum. Üniversitemizde insanların elinden tostlarını kapamamıştım daha girişken(saldırgan demek ağır kaçır) bunlar emin olun.

Turlarımız sırasında Simon's Town'da yarı değerleri taşların insanı büyüleyen oluşumunu, örneklerini görebileceğiniz ve çeşitli takılar ya da doğal formlarında taşları satın alabileceğiniz 'Scratch Patch'in ana şubesine uğramıştık ancak Waterfront'da da daha küçük bir şubesi var ve görülmeye değer.

Güney Afrika'nın gururları, Nobel Barış Ödülü sahipleri, hepsi de özgürlük, eşitlik için ve şiddete karşı savaşmış olan Nelson Mandela, Albert Luthuli, Desmond Tutu ve F. W. De Klerk'in heykellerinin sergilendiği, 2005'te yapımı tamamlanan Nobel Meydanına (Nobel Square) gidip saygılarımı sunmak benim için hiçbir zaman anlamını yitirmeyecek bir eylem.

Çevresindeki golf sahalarının, okyanus havuzlarının, her gün genç yaşlı binlerce insanın koştuğu ve köpüren okyanusu izleyebileceği-

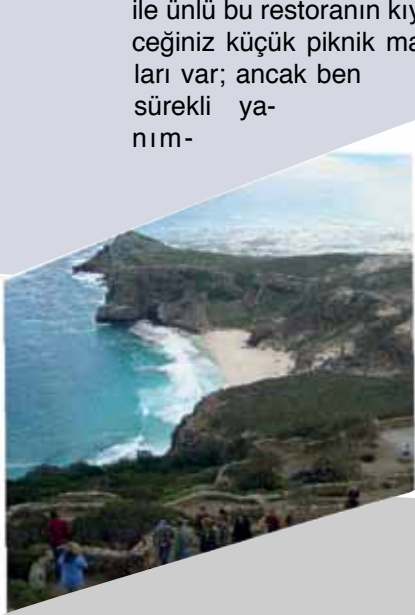
Cape Town

niz sahil yoluyla yemyeşil parkların uyumuna bayılmamak elde değil.

MAMA AFRICA!

Şehir merkezindeki bu barın öyle bir enerjisi var ki yerimde duramadım ve geleneksel müzikler eşliğinde dans ederek eğlendim. Dışarıdan binaya baktığımda ilk izlenimim biraz mistik bir yer olabileceğiydi ama içerisi tahminimden daha içten ve rahattı. Bina Afrikalı kabilelerin çok güzel resimleriyle donatılmış, içeride de yerli ressamların eserleri bir bütün oluşturmuş. Güzel Afrika şarapları eşliğinde geleneksel yemekler yemek için harika bir mekan ancak çok popüler olduğundan rezervasyonsuz gitmeyin derim. İyi eğlenceler!

Ceza sahasında kadın olmak

► Türkiye Futbol Federasyonu'nun kulüplere kötü tezahürat ve saha olayları sebebiyle verdiği seyircisiz oynama cezasına karşı ürettiği yeni formül birçok tartışmayı beraberinde getirdi. Seyircisiz oynanması gereken karşılaşmaların kadın ve çocuklara açılması kararının kamuoyunda tartışılmadan bir anda alınmasını Galatasaray Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Dr. Gülsün Güvenli ve İstanbul Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Mehmet Helvacı'yla konuştuk.

Haber: Barış Çelik, Ulaş Manazoğlu

Türk futbolunu 3 Temmuz'da girdiği kaostan kurtarmak adına, Mehmet Ali Aydınlar başkanlığındaki Türkiye Futbol Federasyonu (TFF) birçok karar aldı. Bu kararların en çok tartışılanlarından biri ise seyircisiz oynanması gereken maçlara kadınların ve çocukların alınmaya başlanması oldu. Verilen cezaların mutlak sorumlusunun erkekler olduğu sonucunu ortaya çıkaran bu karar bir çok tartışmayı da beraberinde getirdi.

Play-off uygulaması, şike yapanların küme düşmesini öngören 58. Maddenin bir ke-relik uygulanmamasının oylanması, dört büyüklerin kendi aralarında oynayacakları maçlara rakip taraftar girişinin yasaklanması... Bunlar M. Ali Aydınlar başkanlığı döneminde TFF'nin aldığı kararlardan sadece bazıları. Ancak ilk olarak 20 Eylül 2011'de oynana Fenerbahçe-Manisaspor maçında uygulamaya konulan, seyircisiz maçlara kadın ve çocukların girmesi kararı, medyada en çok yer bulan uygulama oldu. Talimatnamenin ilgili maddeleri uyarınca taraftarın sebep olduğu kötü tezahürat ve saha olayları neticesinde kulüp önce para cezası, devamında ise seyircisiz maç oynama cezasına çarptırılıyor. Peki bu cezanın değiştirilip, seyircisiz oynanması gereken maçlara kadınlar ve 12 yaş altındaki çocukların alınması ne derece doğru?

Örneğin, Hollanda'nın Ajax takımının kendi liginde aldığı seyircisiz oynama cezası sonrası Hollanda Futbol Federasyonu'na yaptığı seyircisiz maçlara kadın ve çocukların alınması talebi, federasyon tarafından ayrımcılık olarak algılanacağı ve yasalara aykırı olduğu için kabul edilmemişti.

Seyircisiz maçlara giden kadın ve çocuklardan bazı pankartlar

“Cinsiyet ayrımı bizim Anayasamıza göre yasaktır.”

PROF. DR.
MEHMET HELVACI

Federasyonun talimat değiştirilerek seyircisiz maçları kadın ve çocuklara yönelik olarak oynatma kararının arka planında şikenin doğuracağı muhtemel sonuçlar yatmaktadır. Bunun üzerine Türkiye'deki önemli halkla ilişkiler şirketlerinden bir takım kurarak, imaj düzeltmek için yapılacakları tespitine başlandı.

Bu düzeltme çalışmalarının için global dünyada en çok kullanılan kadın ve çocuk imajı üzerinden yeni bir imaj yaratmak gibi unsurlar yer almaktadır.

20 Eylül 2011 günü Fenerbahçe-Manisaspor karşılaşmasıyla cereyan eden durum budur. TFF bilerek ya da bilmeyerek bu imaj çalışmasına destek olmuştur.

TFF'nin bu kararı cinsiyet ayrımcılığı olarak yorumlanabilir. Cinsiyet ayrımı bizim Anayasamıza göre yasaktır. Sadece kadınların ve çocukların alındığı maçlarda da küfür edildiği biliniyor. Maçlarda küfürü kimin ettiği fark etmez. Küfür varsa işlem yapılmalıdır.

TFF Futbol Disiplin Talimatnamesi

TFF Futbol Disiplin Talimatı 40. ve 41. maddeleri saha olayları ve kötü ve çirkin tezahüratlarla ilgili yaptırımları şöyle:

Madde 40

(1) Stadyumlarda düzen veya disiplinin ya da müsabakanın olağan akışı içinde oynanmasının veya güvenliğinin sağlanmasına ilişkin kuralları bireysel veya toplu bir biçimde ihlal eden kişiler, iki aydan iki yıla kadar müsabakalardan men veya süreli hak mahrumiyeti cezası ile cezalandırılır.

(2) Seyircisi, mensupları, futbolcuları nedeni ile olaylardan sorumlu kulüplere, saha kapatma cezası ile müsabakayı seyircisiz oynama cezası ayrı ayrı veya birlikte verilebilir.

(3) Profesyonel futbol faaliyetlerine ilişkin saha olaylarında, sorumlu kulüp hakkında, bu cezalar ile birlikte ayrıca para cezasına hükmedilebilir. Disiplin Kurulu, olayın ağırlığına göre, saha kapatma ve seyircisiz oynama cezasını birlikte uygulayabileceği gibi sorumlu kulüp hakkında yalnızca para cezası vermekle de yetinebilir.

(4) Meydana gelen zarar sorumlulara tazmin ettirilir.

“Yapılanın pozitif ayrımcılık olarak tanımlanması olanaksız”

DR. GÜLSÜN GÜVENLİ

Bu kararın arkasındaki temel neden maçların seyircisiz oynanmasının TV yayınlarında yarattığı sönük hava. Maç yayınlarının parçası olan “Gösteri dünyası” tüm tadını tuzunu yitiriyor bu cezalar yüzünden. Sonuçta futbolun taraftarları, klüpleri, mağazaları, yayın hakları ile başlı başına büyük bir endüstri olduğunu biliyoruz. Seyircisiz oynama cezası buna balta vuran bir durum. Bu nedenle yapılanın pozitif ayrımcılık olarak tanımlanması olanaksız. Hatta kadın ve çocukların bir ceza unsuru olarak kullanıldığı izlenimini de yaratıyor.

Haberlerde kadınlarla yapılan röportajlarda birçok kadının bu vesileyle hayatlarında ilk kez kocaları babaları olmadan bir akşam dışarı çıkabildikleri ifade edildi ve iyimser bir hava yaratıldı. Ama unutmayalım ki izin verilen yer erkeklerden arındırılmış bir yer. Ne zaman ki kadınlara daha ucuz veya bedava bilet verilir, kocaları babaları abileri gelmese de rahatlıkla maçları izleyebilir işte o zaman pozitiflikten söz edebiliriz.

Öte yandan futbolun temel sorunu şiddet ve küfüre kadınlarla çözüm getirme iddiası var. Oysa maçlarda kadınların da küfür ettiğini duydum ve pek şaşırmadım. Bu erkek dünyasına girdiğinde kadınların erkek gibi giyindikleri gerçeğini düşündürdü. İş, siyaset ya da bilim gibi erkek dünyası olarak tanımlanan ve öteden beri dışlandıkları dünyalara girebilen kadınların oralarda kendilerini kanıtlamak, tutunmak ve yükselmek için erkeklerin davranış kalıplarını baskın olarak sergiledikleri saptanmıştır. Futbol da sonuçta erkek dünyası ve onların geliştirdiği davranış kalıpları var.

Kimi yorumcu ve köşe yazarlarının bu maçlardaki tezarühatları vuvuzelaya benzetmesi, hatta bunun mizah ve küçümsemeyle karışık gerçek bir cezaya dönüştüğü iması da ince bir ayrımcılığa işaret ediyor.

Madde 41

(1) Stadyumlarda toplu olarak ve devamlılık arz eden şekilde, söz veya hareketlerle ya da pankart ve benzeri araçlar ile aşağılayıcı, tahrik veya taciz edici nitelikte tezahüratta bulunulması yasaktır.

(5) Anılan yasağın aynı sezon içerisinde dördüncü kez ihlali halinde sorumlu kulübe, müsabakayı seyircisiz oynama cezası ve ikinci fıkrada öngörülen para cezalarının üst sınırı kadar para ceza verilir.

(6) Anılan yasağın aynı sezon içerisinde beşinci kez ihlali halinde sorumlu kulübe, müsabakayı seyircisiz oynama cezası ve üçüncü fıkrada öngörülen para cezalarının üst sınırı kadar para ceza verilir.

(7) Anılan yasağın aynı sezon içerisinde altıncı kez ihlali halinde sorumlu kulübe; müsabakayı seyircisiz oynama cezası ve dördüncü fıkrada öngörülen para cezalarının üst sınırı kadar para cezası verilir.

“Yergileri daha çok övgülerden ciddiye alırım”

► Kasım ayında başladığımız “Bir Yazar-Bir Kitap” bölümümüzde bu ay Yekta Kopan’ı ağırlıyoruz. “Hiçbir zaman ödülün beni baskı altına almasına izin vermedim” diyen Türk Edebiyatı’nın başarılı kalemi, son kitabı *Kediler Güzel Uyanır*’ı ve edebiyatını Detay Dergisi’ne anlattı.

Haber: Ebru Tepeler

“...Neden en mutlu olunabilecek anlarda bile geçmişten çaldığımız bir meşalenin geleceğimizi yakmasına izin veriyoruz? Neden yalnızlığımızı kelimelerle büyütebilmek için bu kadar hastalıklı bir hayat yaşıyoruz? İşte bundan. Gerçekten de başka bir nedeni olamaz. Yapmak istediğimiz sadece ve sadece bu: Denizin üstünde yürümek istiyoruz. Denizin üstünde yürünebilir.” (*Kediler Güzel Uyanır*- Yürümek. Denize’ adlı öyküden)

Yukarıda; yan yana getirilmiş, adeta bir şiirin mısralarını anımsatan cümleler Yekta Kopan’ın son kitabı “*Kediler Güzel Uyanır*”ın sadece ufak bir parçası, belki de buzdüğünün görünen, hissedilen kısmı... Ancak, sadece bu cümleleri okuyunca bile “iyi ki bu kitabı okudum” hissi kolayca kapılıyorsunuz. Tıpkı benim kendisini tanıdıkça “iyi ki öğrencisi olmuştum” dediğim anlar gibi büyülü bir havası var bu kitabın...

Yeni kitabında “yazardan çok okurun varlığının önemli olduğu metinler” yazdığını söyleyen, mütevazılığı ve çalışkanlığı ile her zaman örnek bir isim olan, Türk Edebiyatı’nın sakini kalemi ile son kitabını ve edebiyatını konuştuk.

“Zaman insana mesafeli olmayı öğretiyor”

Şununla başlamak istiyorum; *Kediler Güzel Uyanır*’dan önce Bir de Baktım Yoksun iki tane çok önemli ödül aldı. Keza Bir de Baktım Yoksun’dan önceki kitaplarınız da öyle... Ödüller, yeni bir kitaba başlarken üzerinizde bir baskı yaratıyor mu? Örneğin “Okur benden daha iyisini bekliyor, daha iyisini yapmalıyım” dediğiniz oluyor mu?

Yekta Kopan: Hiçbir zaman bir ödülün beni bu şekilde baskı altına almasına izin vermedim. Ödüller görünürlüğünüzü artırdığı için görünürlüğünüz ile ilgili bir baskı oluşabilir; hatta bu baskı sizin yazacağınız şeyleri olumsuz anlamda da etkileyebilir. Dolayısıyla, ben, bu olumsuz an-

lamdaki etkiden korkup kaçınmak, uzak durmak istediğim için her zaman ödüllere heyecanlandırıran, mutlu eden, görünür kılan yönlerini olumlu bir şekilde görür; ama ondan sonra o ödülle arama soğukkanlı bir ilişki koymaya çalışırım. Aslında, ödüller seçici kurumların öznel yargılarıdır, mutlak bir değere işaret etmez. Ödüller önemlidir; ama bundan ötesi de değildir. Bundan ötesi bir böbürlenmenin içine girmektir, bu da sadece edebiyatına değil; insanın insanlığına zarar verir diye düşünüyorum. O yüzden ben yeni bir konuya, önceki yazdığım her şeyi silip sıfır noktasından başlamaya çalışırım.

Peki, zor olmuyor mu yazarken kendinizi bu kadar sıfırlamak? Mesela, kendimden örnek verecek olursam siz benim yazdığım bir şeyi beğendiğinizde benim üzerimde sanki ikinci bir yük oluyor...

Kolay değil; ama bu bir yaşama disiplini. Bu sadece edebiyatla ilgili ödüllerde değil; hayatta aldığınız övgülerle de, hayatta başınızın okşandığı anlarda da yaşayabileceğiniz bir şey. Bütün övgülerden aynı derecede tüm yergilerden de uzakta durarak kendinizle baş başa kalabilmemiz gerekiyor. Ben, yergileri çok ciddiye alırım. Açıkçası, övgülerden daha çok ciddiye alırım yergileri. Ama evet, zor da oluyor; kolay değil. Özellikle, yergilerden arınmak daha zor oluyor; çünkü kaçınılmaz bir şekilde kırılğan oluyor insan. Belki hayat, hayattan daha çok zaman, insana mesafeli olmayı öğretiyor ya da insan öğrenmek zorunda kalıyor.

Kapaktaki gizemli hediye paketi...

Yeni kitabınızdan bahsedelim: Kitabın ismi her ne kadar “Kediler Güzel Uyanır” olsa da kapakta kedi fotoğrafı yok. Bu özel bir seçim miydi?

Kesinlikle, kitabın kapak fotoğrafındaki o fotoğraf, kitabın adından –hatta bir noktadan sonra kitabın içeriğinden- bağımsız bir hikaye anlatsın; o da okurun kafasında bir hikaye oluştursun istiyordum. Birkaç kitaptır beraber çalıştığım Cansu Boşulu ile bunu da yazıştık, haberleştik. Onun bana gönderdiği fotoğraflar oldu. O fotoğraflar içinde şu anda kapaktaki fotoğrafı çok beğendim; çünkü o fotoğrafta kime ait olduğunu bilmediğimiz, en son kimin yattığını bilmediğimiz bir yatakta ve özellikle içinde ne olduğunu bilmediğimiz bir hediye paketi var.

Okurun kafasındaki o küçük hikayeleri kitapta da hissediyoruz. Siz, kitaplarınızda hep bu küçük anlar, küçük

hikayeler üzerine gidiyorsunuz. Bunu sağlamak zor olmuyor mu? Ya da bunun için ayrı bir çalışma yapıyor musunuz?

Kediler Güzel Uyanır’da son bölümdeki metinlerin neredeyse hepsinde beni daha çok yazılanın dışındaki alan ilgilendirirdi. Okurun; hikayenin öncesiyle, o anda karşısında olan cümlelerin, harflerin öncesi ve sonrasıyla ilgili, kafasında oluşacak cümle, gireceği ruh hali, o metni okuduğu anda zihninde oluşan melodi, aklına düşen anı... Yani o metinlerin okurda tamamlanma şekli beni ilgilendirdi. Dola-

yısıyla, o tamamlanma şekillerinin her okur için çok özel, farklı, tekil olmasını istediğimden o açıklığı bırakmak istedim. O açık alanı bırakmak için benim konuşma alanlarımı, öykülerin konuşma alanlarını olabildiğince azaltmak, küçültmek istedim. Yazarın varlığını tümüyle unutturamadım. Bazen, çünkü unutulmasını da istemedim herhalde; ama bir yandan da yazardan çok okurun varlığının önemli olduğu metinler yazmak istedim.

Bir metinde yazarın varlığının unutulması veya unutulmaması önemli bir şey mi peki? Yazar, o küçük anların içerisinde “Ben buradayım” dememeli mi?

Asla, aksine ben öykünün o zaman kendisini yazara hissettirdiği, doğrudan konuştuğu metinleri çok seven bir okurum; ama ben kitabımda –örneğin Karbon Kopya’da bunun tam tersiydi; o kitap okuyan bir yazarın varlığını en keskin hatlarıyla hissettiren öykülerin toplamıdır. Bu sefer de, bu kitabımda tam da onun tersi bir noktaya gitmek istedim. Ben her kitabın toplanması sırasında bir ruh halinde, bir düşünce halinde yazmak istediğim bir yere doğru gidiyorum. Kediler Güzel Uyanır’daki yolculuk beni buraya götürdü.

“Yazının kendi yazarlığımın bir parçası olmasından hoşlanıyorum, bunun için ayrıca çalışıyorum”

Siz, kitaplarınızda edebiyatı da adeta bir “edebi malzeme” olarak kullanıyorsunuz. O halde, sizin için “Edebiyat aynı zamanda bir edebi malzemedir” diyebilir miyiz?

Metinler arası ilişkiler benim için önemli bir malzeme; çünkü ben bir okur olarak da metinler arası ilişkilerin üzerinden bir okuma yapıyorum. Buna yatay ve dikey okuma derim. Bir yazarın bütün kitaplarını okuma yolculuğu içindeyken- yani dikey bir yolculuk içindeyken- birden yazarın bahsettiği bir kitap- tan, tablodan, şiiirden ya da bir müzikten etkilenirim ve o müziğin, o tablonun bahsettiği kitabın okumalarına yani yatay okumaya geçerim. Benim okuma yolculuğum nasıl böyle metinler arası ilişkilerden oluşuyorsa yazarken de bu beni heyecanlandıran bir şey. Evet, ben yazının ve yazmak eyleminin kendi yazarlığımın ve yazdıklarımın bir parçası olmasından hem hoşlanıyorum hem de bunun için ayrıca çalışıyorum.

“Zamana kalacak eserler öyle durmadan, bombardıman şeklinde gelmeyebilir”

Son olarak, bir okur ve aynı zamanda kültür-sanat dünyasında çok önemli bir yer edinmiş yazar olarak, son dönemde Türk Edebiyatı’nı; yeni çıkan kitapları, yazarları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Hiçbir zaman bir dönemde onlarca, yüzlerce yazarın yine onlarca kitap yazmasını bekleyemeyiz. Bazen bir sene vardır ki üç tane iyi roman, üç tane öykü kitabı, üç tane şiir kitabının çıkması yeterli olur; çünkü zamana kalacak değerli eserler öyle durmadan, her yerden bombardıman şeklinde gelmeyebilir. Ben son zamanlarda, çok iyi romancılarımızın, şairlerimizin, çok güçlü öykücülerin var olduğunu düşünüyorum. Büyük keyif alarak okuduğum kitap ve metinler var. Herhangi bir isim vermeyeceğim; çünkü birini unutursam üzüldürüm ya da birini diğerinin önüne koymak haddim değil, çok da hoşuma gitmez. Ben Türkiye’de edebiyatın güçlü bir geleneği olduğuna ve güçlü bir yansıtması olduğuna inanıyorum.

Kediler Güzel Uyanır’la ilgili çıkan eleştirileri okurken en çok dikkatimi çeken başlık “100 RT Alacak Cümleler” oldu. Bunun hakkında ne düşünüyorsunuz?

Yani, tabii metnin içeriğine baktığımızda bir övgü cümlesi olarak oraya konmuş; ama bu işte bir yandan da günümüzün okuma disiplininin karşılığını gören bir cümle. Günümüzde bir edebi metnin övgüsünün bile ancak bu şekilde olduğunu gösteriyor. Günümüzün dinamiklerinin edebi değerlendirmeye, edebi eleştiriye girdiği bir cümle olarak değerlendiriyorum onu. Benim için önemli olan metinlerin içinden cımbızla çekilmiş, altı çizili cümlelerin parlatılması, öne çıkması değil; metnin altı çizili bir cümlele vaat etmese, önermese bile metnin özünde tortusu, okurda bıraktığıdır. Örneğin Kediler Güzel Uyanır’ın Salyangoz metni sanmıyorum ki altı çizili bir cümlesi olsun o metnin içinde; ama isterim ki o metin bende kaldığı gibi bir duygu bıraksın, bir tortu bıraksın.

“Hiç kimse Suç ve Ceza’nın Twitter’daki dört cümleye indirgenmesini istemez”

Peki, bahsettiğiniz bu değişen edebiyat algısı içinde, örneğin eskiden altı çizilen cümlelerin şimdi Twitter’a yazılması size neler hissettiriyor?

Eğer bir kitabın fazla okunmasını sağlayacaksa ne güzel. Eğer bir yazarın edebi yolculuğunu yaygınlaştıracaksa ne güzel; ama eğer sadece o sosyal medyada Twitter, Facebook üzerinde, bloglar aracılığıyla ya da birtakım yerlerde sadece bir cümlelerin paylaşılması bunun da yeterli okurluk seviyesi olarak algılanmasına neden olacaksa düşündürücü. Zamanla sosyal medyanın da algısının değişmiş olması da bunu bir noktaya getirecektir, diye düşünüyorum. Herhalde, hiç kimse istemez ki koskoca güçlü bir eser; nasıl diyelim Suç ve Ceza Twitter’daki dört cümleye indirgensin, dört cümlelerin paylaşıldığı bir metin olsun. Bir edebi metin, içinden altı çizilmiş bir cümlelerin yaygınlaştırılması ile değil; o cümlelerin önündeki ve arkasındakilerin algılanması ile bir metin haline gelir ve düşünce dünyasına kapılarını açar.

nedir? ne değildir?

► Her öğrencinin mutlaka aklından geçmiştir Erasmus. “Gidelim mi, gitmeyelim mi?” derken, kimi gözünü karartıp gider, kimi istemez burada kalır. Fakat belki de günümüzde, üniversite öğrencileri için en eğlenceli soru budur. İşte Erasmus hakkında bilmek istedikleriniz.

Haber: İrem Kasar

Sonuçların ilan edildiğini öğrendikten sonra fakülteye doğru adımlarımı hızlandırıyorum. Aylardır beklediğim an geldi. Listeyi uzaktan görüyorum ve “tamam” diyorum kendi kendime, “Şimdi gidip bakacağım ve o kağıtta ne yazıyorsa o olacak”

Satırları tarayıp adımları buluyorum. Lyon... Saniye kısalığında sonsuzluk çokluğunda düşünceler geçiyor aklımdan. O an işte unutmayacağınız anlardan biri. Üstümden inanılmaz bir yük kalkıyor. Zor kısım bitti. Şimdi geriye eğlenceli kısmı kalıyor.

Şimdi şöyle bir başvuru evresine geri dönelim. Erasmus nedir, nasıl başvurulur, neler gerekir bir bakalım.

Socrates/Erasmus, Avrupa kapsamında uygulanan bir değişim programı. Üniversite öğrencilerinin başka kültürler tanımaları, dillerini geliştirmeleri, yeni tecrübeler kazanmalarını öngören bu program, Türkiye’de 2004 yılından beri uygulanıyor.

Erasmus Değişim Programı’na, üçüncü sınıfta bir ya da iki yarı yıl yurtdışında okumak isteyen ikinci sınıf öğrencileri başvurabiliyor.

Başvurular her yılın Şubat ayında, mülakatlar ise Mart ayının ilk haftalarında gerçekleştiriliyor ve seçilen öğrencilerin isimleri kısa bir süre sonra Fakülte Sekreterliğince ilan ediliyor.

Burslu gitmek için en az 2.50, burssuz git-

mek için 2.00 not ortalaması isteniyor. Bunun dışında Fransa'ya ya da Belçika'ya gitmek için DELF B2 dil sınavına girmek gerekiyor.

Bunlar Erasmus'un teorik kısımları. Başvuruların bittiği dönem, güz dönemi gidenlerin döndüğü döneme denk geldiğinden, biz de gidip dönmüş olanları bulalım, bir de pratik kısma bakalım dedik.

Öncelikle Erasmus'a gitmeye nasıl karar verdin, biraz onu anlatır mısın?

Ablam sayesinde karar verdim diyebilirim, o da 2008'de Valencia'ya gitmişti Erasmus'la. Zaten üniversiteye başladığımdan beri aklımda vardı Erasmus. Daha sonra ablamın anlattıkları da bu konuda çok büyük bir motivasyon oldu ve o yüzden gitmeden önce derslerime ağırlık verdim, notlarımı yüksek tuttum.

Başvuru süreci nasıl geçti?

Ben frankofon bir liseden gelmiyorum o yüzden benim için en önemli olan şey DELF diplomasını alabilmektir. DELF'i aldım ve diğer belgelerimi de tamamladım. Sonrasında bir tek mülakat kalmıştı.

O da merak edilen bir konu. Mülakat nasıl geçiyor, ne tür sorular yöneltiliyorlar?

Mülakatın asıl amacı senin motivasyonunu ölçmek. Neden gitmek istediğini, bunun sana neler kazandıracağını anlatmanı bekliyorlar. Gideceğin yerle ilgili seni yönlendiriyorlar. Açıkçası mülakatın göz korkutan bir aşama olmasına gerek yok, oldukça doğal geçiyor.

Burslardan bahsedelim biraz, nasıl işliyor? Şehirden şehire değişiyorlar, değil mi?

Bursun yüzde sekseni, sen gittikten sonraki ilk dört hafta içerisinde yatırılıyor banka hesabına. Geri kalan yüzde yirmisini de ülkeye döndüğün, nihai raporunu yazdıktan sonra alıyorsun. Burslar gittiğin şehrin hayat standartlarına göre biraz değişebiliyor. Benimki aylık 400 euro civarındaydı.

Dolayısıyla sen sadece Erasmus bursuyla geçinmedin?

Muhakkak. Ailemden de bir o kadar destek aldım. Zaten erasmus bursunun amacı bütün masraflarını karşılamak değil, bu bir yardım.

Adaptasyon sürecin nasıl geçti, sıkıntı yaşamana sebep olan şeyler oldu mu?

İlk gittiğim hafta kalacak yer bulamadım. Halbuki gitmeden önce oradaki lojmanlarda kalmak için bir sürü mail atmıştım ama bana geri dönüşte bulunmadılar. Başka bir sıkıntım da, bana yol gösterecek bir mentor öğrencim yoktu. Sonrasında üniversite sayesinde kalacak bir yer buldum ve onların sağladığı öğrenci lojmanlarına yerleştim.

Erasmusluların birlik beraberlik içinde olduğu söylenir hep, doğru mu?

Kesinlikle doğru. Bir çok parti düzenleniyor; ama sadece parti gözüyle bakmamak lazım, bu ciddi bir etkinlik turlar ve öğrencileri bilgilendirmek için seminerler düzenleniyor.

Okul nasıldı, derslerle olan ilişkini anlatabilir misin biraz?

Buradaki gibi olmuyor, dersler biraz daha zorlu geçiyor, onu söyleyebilirim. Orada tamamen farklı bir anfi sistemiyle karşılaşıyorsun. Dersler slaytlarla anlatılıyor, herkes laptopuyla giriyor derse. En basitinden, dil konusunda kendini yetersiz hissedip anlamadığın bir yer olunca sormaya çekiniyorsun. Bu da sıkıntı yaratabiliyor.

Hazır konusu açılmışken, bir dönem orada kalmanın diline muazzam bir katkısı olmuştur diye düşünüyorum, öyle mi?

Katkısı oldu. Şöyle söyleyeyim, ilk gittiğimde oradaki insanların Fransızca'sıyla benim Fransızca'mı bağdaştıramıyordum bile, fakat bir kaç hafta sonra alışıyorsun. Dil açısından zaten inanılmaz bir deneyim.

Evini özleme durumu oldu mu?

Tabii ki evimi çok özledim. Özellikle son 1 ay oldukça sancılı geçiyor.

Zor olsa gerek, haklısın. Peki, Avrupa'nın göbeğindeydin ve bundan yararlanmışsındır diye düşünüyorum; diğer ülkeleri, şehirleri görme fırsatın oldu mu?

Bence bu çok büyük bir fırsat, değerlendirmek lazım. Ben de Paris'e, Barcelona'ya, Amsterdam'a gittim. Ulaşım da çok kolay ve uygun fiyatlı zaten.

İyisiyle kötüsüyle bir dönemi orada geçirdin, tavsiye ediyor musun?

Kesinlikle tavsiye ediyorum, imkanın varsa mutlaka gitmelisin. Her açıdan insanın ufku genişleten, çok doyurucu bir deneyim.

Mütemadiyen Konuşuyorum

MERT OKTAY

Bir kıza ALINYAZIMSIN demeden, HELALİM diye sevmeyen kuru kuru "aşkım" demek bir Türk erkeğine yakışmaz. Örf, adet ve ananelerimizi unutmayalım.

"Ecrasez l'infame." der Voltaire. Bir nevi "vurun kahpeye"dir bu sözün karşılığı. Voltaire'in esas söylemek istediği yobaz zihniyetin kurutulmasının gerekliliğidir. Voltaire bu hususta çok şeker bir adamdır. Kaderci anlayışa karşı çıkarak "çürümüşlüğü yok edin" diyen Voltaire'in hayatının son yıllarında gittikçe Adnan Şenses'e benzemesi çürümüşlüğün yok edilemeyeceğinin bir kanıtı değildir de nedir? Kader işte...

Lobi birdir, Sarkozy onun kulu ve elçisidir.

Fransız mallarını boykot etmek yerine ülkede olup bitene Fransız kalmamak çok daha mantıklı olacaktır.

Dünyanın en muhteşem şeyi denkle dengin birlik-teliğidir. - Aiskhylos

Dongi dongi dongi dongi dongi doooo. - Çelik ...

Georges Perec diyor ki; Bnim mmurum işini bilir. Özal söyleyince daha farklı oluyor tabi. Perec "e"leri kullanmayarak elimize koz veriyor aslında. Mesela kendisinin ismini "Prc" diye yazsam eminim bir "Çin malı" gibi anılmak hoşuna gitmezdi; Made in PRC. Çin malı hadi neyse de, Marlboro'ya ne gerek vardı be Özal?

Kar yağınca n'oluyor anlamadım? Ne bu tripler? Ben gaza gelip arabaya zincir alıyor muyum? Efendi gibi durun evinizde. Sonra bir de kayıp düşünüyorsunuz, anahaber bültenlerinde arkaya komik müzik verip görüntülerinizi "70 milyona" izletiyorlar, sinirlerim bozuluyor.

Zındıkkıran adlı dinî bir süper kahraman, pardon, bir süper-mücahit yaratmayı düşünüyorum. Malûm, daha önceki nesillerin dindar olarak yetiştirilmediğini düşünersek ülkemiz ciddi bir tinerci tehdidi altında...

